

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
any 10 - època 2 - número 59 - juny 2002 - exemplar gratuït

Vila de capgrossos

•
El poeta historiador

•
Una escola més gran

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

AISER

ARGENTONA, INSTAL·LACIONS I SERVEIS

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - CLIMATITZACIÓ

TAMBÉ TENIM TELEFONIA MÒBIL I FIXA

Puig i Cadafalch, 7
ARGENTONA

Tel./Fax 93 797 01 23
E-mail: aiser@arrakis.es

Ven a conocer nuestras
ofertas de verano. No te
vayas de vacaciones sin
recargar tu móvil.

amena

Distribuidor oficial

ADVOCATS

ASSESSORS

Joan Carles Codina
Advocat col. 1452

Esther Escoda
Advocat col. 1491

Salvador Guillamón
Advocat col. 27,167

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis

- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argenton - Tel. 937 974 015 / Fax 937 974 016
E-mail: escodacodina@retemail.es

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 59 - Juny 2002 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat
i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans
de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Bachs, J. Farnadas, F. Molist
i A. Rodríguez.
Tots els grups amb representació en el ple poden
participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC,
CiU i PP.

Cap de Redacció: Martí López.
Rúbriques: Ferran Catà, Llorenç Soldevila, Rosa Vila.
Fotografies: David Carmona, Marc Duran, Jordi Egea,
Alfons Güell, Martí López, Montse Pons, Carme
Ruano, Jordi Silva, Garcia Sunyé.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.
Comercial: Marina Segóvia.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda
C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Detall d'un capgrós.
Fotografia de Marc Duran.

7. Porta per porta

L'Ajuntament estudia implantar un nou sistema per
recollir les escombraries: el porta per porta. Un
sistema que implica un canvi d'hàbits per
als vilatans, i que millora la sostenibilitat.

8-9. Capgrossos "Celebration"

Més de 500 capgrossos passegen pels carrers
d'Argentona en la segona Trobada Nacional
de Nans i Capgrossos. Argentona pren el relleu
a Capallades proclamant-se vila capgrossera
durant els propers dos anys.

10-11. Objectiu: salvar la casa

L'abril passat s'aprova una gran revolució
urbanística, el projecte del Cullerell. Millora per
al poble però que perjudica la família Pannon
i Gual, que ja està negociant per evitar que
els tirin la casa a terra.

20. Aniversari de la Dansa

L'11 i 12 de maig Argentona celebrava
un aniversari molt especial, les Desenes Jornades
de Dansa. Un munt d'espectacles van omplir
Argentona de tots els estils de ball.

22. Argentona a debat

El col·lectiu argentoní Espurnall acaba amb èxit
les primeres jornades de debat Enrenou. Unes
jornades que han tingut debats, tallers, música,
art i menjar per tractar temes cabdals.

23. Josep Lladó, lletraferit

El poeta argentoní Josep Lladó va guanyar el premi
de la Flor Natural de la vintena edició dels Jocs
Florals de Lliçà de Vall. Un altre guardó
que s'afegeix a la seva llarga col·lecció.

la colla geganter d'Argentona ha demostrat que és sens dubte una de les capdavanteres del país. La seva feina, però, no ha acabat amb la Trobada. A partir d'ara, i durant dos anys, representaran Catalunya arreu com a ambaixadors d'aquestes figures caricaturesques.

Capgrossos lluïts

Argentona s'ha convertit recentment en la capital catalana dels nans i capgrossos. Durant un cap de setmana la població va rebre més de 500 figures d'arreu dels Països Catalans per celebrar la Segona Trobada Nacional de Nans i Capgrossos.

Quan la colla geganter argentonina va acceptar organitzar aquest acte ja sabia perfectament que l'empresa era complicada. Però els maldecaps i les corredisses per tenir-ho tot ben lligat van tenir la seva recompensa amb una festassa que va omplir el poble d'ambient.

Un cop més, una iniciativa popular nascuda de les mateixes entitats s'ha convertit en una gran festa de tots. I això no és pas un cas aïllat en aquest poble on les entitats tenen una força espectacular que altres pobles envejarien si sabessin el que aquestes arriben a organitzar. Hi ha un culte més que especial per les tradicions.

El fet que les entitats siguin les que van al capdavant del poble pel que fa a activitats i festes, és la millor manera de demostrar que el municipi està viu. I és que les moltes entitats d'Argentona treballen tot l'any per muntar activitats com ara aquesta trobada, les Jornades de Dansa, la Garrinada, la Festa de les Catifes, la Marxa de les Fonts, els diferents actes de les entitats esportives, els de caràcter cultural del Centru, així com molts dels actes de la Festa Major. L'últim exemple ens l'ha donat la colla geganter d'Argentona, que ha demostrat que és sens dubte una de les capdavanteres del país. La seva feina, però, no ha acabat amb la Trobada. A partir d'ara, i durant dos anys, representaran Catalunya arreu com a ambaixadors d'aquestes figures caricaturesques. Endavant!

Hi ha l'electoralisme seriós, que pretén, en primer lloc, solucionar i donar resposta als problemes i necessitats de les persones i, en segon lloc, que la gent ens faci confiança i ens voti per poder continuar treballant. Però hi ha, també, l'electoralisme de fireta, amb l'únic interès d'aconseguir vots per al partit.

M.D.

Sobre l'electoralisme

L'electoralisme és un fet normal en la política democràtica. Sovint es fa un ús despectiu de la paraula, però hi ha un electoralisme positiu, seriós, útil per al funcionament de la democràcia, i també per aconseguir els drets fonamentals, individuals i col·lectius de la gran majoria de les persones. Tanmateix, també hi ha un altre electoralisme que és negatiu i contraproduent per als interessos democràtics.

Deixem-nos d'hipocresies: tot el que es fa, o es deixa de fer, en política, almenys per part dels grups o persones que aspiren a presentar-se a les eleccions, es fa, en part, en clau electoral. Normalment, és l'oposició la que acusa els governs de fer electoralisme. Tanmateix, què passaria si el govern municipal deixés d'actuar, de fer coses i de resoldre els problemes de la gent? Doncs que l'oposició l'acusaria, amb raó, de no estar complint amb la seva obligació i el posaria de volta i mitja. Què passa si el govern continua fent la seva feina, tan ben feta com és possible, fa propostes i intenta aportar solucions als problemes i necessitats de les persones? Doncs que l'oposició l'acusa d'electoralisme. És un debat passat de moda.

Tant a la vida com a la política cal fer les coses d'una determinada manera, és a dir, ben fetes. Tanmateix, hi ha gent que les fa malament. Passa el mateix amb l'electoralisme. Hi ha l'electoralisme seriós, que pretén, en primer lloc, solucionar i donar resposta als problemes i necessitats de les persones i, en segon lloc, que la gent ens faci confiança i ens voti per poder continuar treballant. Però hi ha, també, l'electoralisme de fireta, amb l'únic interès d'aconseguir vots per al partit, guanyar les eleccions i poder sumar més regidors, tot oblidant-se o desmereixent, però, el que han de ser els objectius o finalitats bàsiques de la política: és a dir, la democràcia i els drets humans, la llibertat i la igualtat per a totes les persones, la satisfacció de les necessitats i els anhels de la majoria de la gent.

En el primer cas, estem davant d'un electoralisme seriós; es fan les coses amb honestat, visió a llarg termini, serietat, fermesa i convicció. En el segon cas, tot s'hi val per guanyar i aconseguir vots, i especialment la frivolitat, la demagògia, la lleugeresa i el sectarisme; estem davant d'un electoralisme de fireta.

L'alcalde, Antoni Soy

Carta a Montse Catà

Benvolguda Montse,

M'ha agradat molt la teva carta, tot i no compartir la interpretació que fas de la realitat del conflicte israelianopalestí. I m'ha agradat perquè desborda sentiment i compromís, encara que t'equivoquis en la valoració dels fets. Però això no és gaire greu perquè una de les virtuts de la joventut és que dóna temps a rectificar.

El castigat poble palestí es mereix d'una vegada per totes assolir la pau, la llibertat i la democràcia, és a dir, una pàtria i un estat propi on fer-les possible. Però, dissortadament, el principal enemic d'aquest poble sofert i martiritzat no és tant Israel com els seus dirigents polítics, els seus suposats aliats àrabs i, sobretot, la ideologia integrista islàmica que des del 1967, i especialment des del 1970, ha enverinat una gran part del seu poble.

El fenomen dels atemptats suïcides –que tan esgarrifosament banalitzen en la teva carta–, dirigits fonamentalment contra civils israelians amb un despreci absolut no només per la vida de “l'enemic” sinó també per la vida pròpia, no és el resultat de la desesperació sinó de la ideologia.

L'explicació determinista de la relació de causa-efecte entre la misèria i l'opressió d'un poble i el terrorisme d'un grup, per més extens que sigui, no aguanta la més mínima argumentació teòrica i empírica. Em limitaré a constatar que sempre ha existit misèria i opressió però no sempre la resposta ha sigut i és el terrorisme. En realitat, el terrorisme no és la conseqüència sinó la causa de molts problemes polítics.

El terrorisme palestí dels anys 60 i 70 –segrestos d'avions, matança d'esportistes jueus als Jocs Olímpics de Munic...– no tenia justificació, però l'actual terrorisme suïcida encara en té menys perquè els palestins dels territoris ocupats mai no havien estat tan bé –en termes relatius, òbviament– com en els anys que van entre el 1994 i el 2000. L'inici del procés de pau va portar no només una certa distensió sinó també una recuperació econòmica que, malgrat totes les limitacions i insuficiències, va fer millorar les condicions de vida i les expectatives de molta gent.

Aleshores, per què es torça el procés de pau i s'endega la segona Intifada? Per què, a diferència de la primera Intifada, més gandhiana i pacifista, s'opta per una Intifada armada i terrorista? Simplement perquè Sharon visita l'esplanada de les Mesquites, tot i tenir l'autorització del muftí de Jerusalem per fer-ho?

És una explicació tan infantil que sembla mentida que algú se la pugui creure.

Fos o no una provocació la visita de Sharon, l'única explicació factible és que la segona Intifada es va fer perquè els dirigents palestins ja havien pres la decisió de desfermar-la. I ho havien decidit perquè van “interpretar” que el desacord de Camp David i Taba era la negativa definitiva dels

israelians als acords de pau. Una interpretació en la qual té un paper molt important el que s'anomena la jove guàrdia de l'OAP, que discrepa de la corrupció i del talant autoritari d'Arafat i de la vella guàrdia, però que alhora se sent atreta pel radicalisme islàmic de Hamàs i la Yihad Islàmica.

Però la gran pregunta és: fins a quin punt s'ajusta a la realitat la “interpretació” palestina del fracàs de Camp David i Taba? Avui sabem per una pila de testimonis d'un i altre bàndol que la responsabilitat principal del fracàs és atribuïble a Arafat. L'aleshores primer ministre israelià, Ehud Barak, va acabar acceptant, per convicció o per les pressions de Clinton, la devolució de pràcticament el 100 per cent dels territoris ocupats i el desmantellament de totes les colònies jueves, llevat de tres conglomerats l'extensió dels quals es compensaria amb la donació als palestins d'una extensió equivalent de territori israelià. Fins i tot, va acceptar que Jerusalem Est fos la capital palestina amb jurisdicció sobre els barris àrabs de la ciutat vella.

En aquest punt, Arafat, que s'havia limitat a dir no a totes les ofertes, va exigir el retorn a Israel dels refugiats palestins, negant-se a acceptar-los en el territori de l'Autoritat Palestina. Una petició que contradiu nombroses resolucions de les Nacions Unides que sempre han reconegut que el retorn no pot comportar el capgirament ètnic d'Israel, limitant-se a demanar que el retorn pugui ser assimilable i exigint el pagament de compensacions. Condicions que Barak va acceptar en gran part però no Arafat.

En aquesta situació sense precedents, per què Arafat opta per tornar a la guerra contra Israel? Per què rebutja l'oferta de Barak i permet que perdi les imminents eleccions israelianes sabent que així les guanyarà Sharon?

L'única resposta plausible és que a Arafat no li convé un acord de pau definitiu. I no li convé, no tant perquè encara desitgi la destrucció d'Israel –cosa no gens descartable–, sinó perquè només el conflicte amb Israel li permet seguir mantenint el poder. A contrari sensu, un acord amb Israel abocaria Arafat a una crisi interna i, eventualment, a una guerra civil palestina que podria perdre.

Aquesta actitud irresponsable d'Arafat, per no utilitzar un qualificatiu més contundent, queda amagada per les imatges del sofriment del poble palestí. Unes imatges que han permès a Arafat guanyar sempre la batalla mediàtica.

Josep M. Fàbregas

Pensant en l'Argentona del 2020

Sembla una paradoxa que, tot just entrant al 2000, ja pensem en el 2020. Doncs si no volem que el tren ens agafi, com popularment es diu, ja hem de posar els fonaments de l'Argentona dels propers 50 anys.

Jo en aquest escrit intentaré donar unes idees en concret sobre les futures instal·lacions esportives del poble i la zona d'escoles com fins a la data s'ha fet. Però hi ha un problema i és que si tot segueix igual i continua el creixement del poble, d'aquí a deu anys tindrem més de 15.000 habitants i tot es farà petit. Si es confirma la construcció del nou pavelló esportiu, tot serà construcció, sense espais lliures, tenint en compte que segons els experts en la matèria, en aquest segle, una de les coses que més augmentarà serà l'estat del benestar on el lleure serà una de les coses que la gent més practicarà.

Recentment, França ha aprovat les 35 hores de treball, tot i tenir una forta oposició de la patronal i fent-se d'una manera tan experimental. La bona notícia en aquests pocs mesos de funcionament ha estat l'augment de gent al món laboral, i això vol dir que en uns anys a la Comunitat Europea s'imposarà la jornada laboral de 35 hores i a la llarga comportarà tot plegat un increment de gent que practiqui l'esport i el lleure.

El problema d'Argentona serà, insisteixo, que la zona esportiva es farà petita i per això hem de pensar en una zona esportiva nova i dedicar l'actual a les escoles per iniciar els nens a l'esport amb espais oberts com tenen els nostres veïns centreuropeus. Les escoles han d'estar juntes per la millor mobilitat del poble.

La nova zona esportiva ha de ser ampla i gran per tal de poder practicar tota mena d'esports de lleure (futbol, bàsquet, tennis, petanca...), sense oblidar la tan desitjada pista d'atletisme tant de temps reclamada pels atletes d'Argentona i assignatura pendent dels polítics que han passat per l'Ajuntament.

Aquests terrenys per a la nova zona esportiva han de ser al més a prop del poble que sigui possible. Quan dic això estic pensant en terrenys que no ens podem deixar perdre –ja que seria un greuge molt gros per al futur del nostre poble– i estan ubicats entre el camí que va a la Riera i la carretera de Mataró i que popularment es coneix com el Sot del Galopa.

PASSA A LA PÀGINA SEGUENT

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 30 de juny del 2002 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

No oblidem que Argentona s'està convertint en cap de zona dels pobles veïns com Òrrius, Dosrius, Canyamars, amb qui comparteix el CAP, l'Institut, etc. I això només és el començament. Argentona ha d'assumir aquest repte i preparar-se per a aquest futur que l'esperava quan es pensí en infraestructures futures. "Que no ens agafi el tren."

Joan Vilanova Estrada

Informe Policial

Un any més, la Policia Local d'Argentona fa balanç de les activitats desenvolupades al llarg de l'exercici 2001. Cal recordar que a finals del 1997 aquesta policia local va iniciar un procés de reestructuració dissenyant un model d'organització i funcionament basat en la policia de proximitat, és a dir, no es tractava tant del disseny d'una estructura concreta sinó més aviat d'una nova forma d'entendre la policia i la funció policial.

Argentona canvia, creix i es transforma i aquest procés genera noves problemàtiques relacionades bàsicament amb aspectes de convivència diària, fent palesa la consolidació d'un nou tipus de preocupació ciutadana relacionada molt directament amb el que entenem per qualitat de vida a la vila. Tot i que no presenten un índex preocupant ni greu des del punt de vista quantitatiu, ens han permès considerar-los àmbits d'actuació preferent i és per això que en el seu dia es va endegar, entre altres estratègies, el pla continuat de formació, per especialitzar i implicar els comandaments i agents en la gestió d'aquests nous conflictes.

Arribat aquest moment i analitzada l'evolució que ha experimentat en els darrers anys la nostra organització i el perquè d'aquest canvi, cal

que ens preguntem sobre el futur de la seguretat pública al nostre municipi atès, especialment, el proper desplegament de la Policia de la Generalitat (Cos de Mossos d'Esquadra).

El model adoptat és el de substitució, és a dir, en el nostre cas significa alhora un replegament i un desplegament. El primer de la guàrdia civil, present a la caserna d'Argentona des de l'any 1978, i el segon dels Mossos d'Esquadra, ubicats al municipi de Mataró. La data operativa d'aquest canvi és l'1 de novembre de 2002, tot i que el procés ja s'ha posat en funcionament. D'una banda, fa mesos que patim les conseqüències d'una important manca d'efectius als Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat (Guàrdia Civil), motiu que ens ha obligat a potenciar l'àrea de seguretat ciutadana i judicial, i d'altra banda ja han començat els primers contactes formals entre la Regidoria de Governació de l'Ajuntament i la Conselleria d'Interior de la Generalitat. Aquesta negociació ens conduirà a la signatura d'un conveni on es fixin les competències principals de cada cos amb l'objectiu d'aconseguir la màxima coordinació, cooperació i col·laboració en l'execució de les funcions encomanades. En definitiva, aquest nou escenari d'actuació, hauria de significar per a la Policia Local d'Argentona, atesa la intervenció cada cop més sovintejada en aspectes relacionats amb la qualitat de vida, una oportunitat per consolidar i aprofundir les nostres activitats d'acord amb aquesta línia comunitària de treball engegada fa uns anys.

En un moment en què la societat atorga una importància creixent a les tasques policials, especialment les relacionades amb la proximitat, el paper de la nostra policia local, únic cos policial radicat al municipi, esdevé estratègic en l'àmbit del servei públic.

Pere Anglada i Canal
Sotsinspector cap de la Policia Local

La crisi de les entitats

El Centru va tenir problemes per renovar la Junta, als Diables els costa trobar relleu, "cada cop costa més que els joves s'impliquin" (editorial del *Cap de Creus* núm. 57)... Clars exemples d'un problema que viu Argentona: la falta de participació en l'entramat social.

Gràcies a polítics i empresaris, Argentona està esdevenint una ciutat-dormitori, amb tot el que comporta (per ex.: l'encariment de la vida). Això dificulta la vida a certa gent (joves, pagesos o classes populars en general), que som qui mantenim i renovem l'entramat social.

La "cultura del McAuto" és una característica de la vida als barris-dormitori, que té lloc entre la casa, el cotxe, la feina, la televisió i el centre comercial i d'oci. No resta temps ni motivació per allò que passa al costat de casa, al poble.

Els "governants" d'Argentona, com tothom que és al poder, limiten la participació política i intenten mantenir el teixit social sota el seu bressol: van deixar de convocar l'Assemblea Jove perquè se'ls criticava, van suspendre el Consell d'Urbanisme durant un any perquè havien de fer maniobres fosques, van revifar i desmuntar l'Associació de Veïns quan els va interessar...

En part, però, aquesta situació també és responsabilitat de les entitats. D'una banda, hem tingut poca capacitat (o creativitat) per transmetre la il·lusió i la necessitat d'implicar-s'hi; de l'altra, malacostumar-nos a "ser pocs i sempre els mateixos" genera involuntàriament dinàmiques que dificulten l'acostament de gent nova.

En una societat que tendeix al "tantsemenfotisme", la tasca de les entitats és cada cop més difícil, però també més necessària. Per això, hauríem de fer autocrítica, entendre la nostra funció social i seguir donant vida a Argentona.

Martí Marfà

NOTA COMCA

Per fer qualsevol suggeriment o queixa us podeu adreçar als diferents membres de la Comissió de Mitjans de Comunicació Públics d'Argentona (COMCA): Emili Amargant, Joan Boba, Maria J. Castillo, Lluís Garcia, Miquel de Moragas, Lluís Serra o Isabel Sunyer.

DAVID CARMONA

Porta per porta

“Com a municipi de més de 5.000 habitants, per llei estem obligats a recollir de manera separada la fracció orgànica dels residus. Hem optat per intentar adoptar el sistema de recollida porta per porta perquè els avantatges d'aquest són importants.” D'aquesta manera anuncia Lluís Viladevall la voluntat d'implantar (si es rep subvenció) aquest sistema, que variarà totalment els hàbits dels argentonins a l'hora de reciclar els residus que produeixin.

El cost. Tot i que encara és una proposta que s'ha de consensuar a escala municipal, l'Ajuntament de la vila ja ha demanat una subvenció de 95.000 euros, uns 16 milions de pessetes, per poder tirar endavant el projecte. Aquesta subvenció, que s'ha sol·licitat a la Junta de Residus, inclou cubells que es donaran a cada família per separar la brossa, les bosses compostables, la campanya de sensibilització i la compra d'un camió petit. D'aquesta manera es recolliran els residus orgànics un dia i l'altre es recolliran els rebuïgs. Això, però, no implica deixar de reciclar envasos, vidre i paper i cartró, ja que continuaran havent-hi els respectius contenidors.

Una de les preocupacions que va mostrar el Grup Municipal de Convergència i Unió en el ple de maig era saber què passaria amb les cases de pagès. El regidor de Medi Ambient, però, creu que això no és problema perquè dins el casc urbà hi haurà àrees d'emergència perquè la gent que viu a pagès pugui venir a tirar els seus residus. Aquestes àrees també serviran en el cas que algun ciutadà marxi de vacances o treballi de nit, així sap que tindrà llocs d'emergència on deixar les escombraries.

Dibuix per fer-nos una idea de com funcionarà la recollida.

Avantatges i inconvenients. Com totes les coses noves, aquest sistema té avantatges i inconvenients. La recollida selectiva porta per porta farà desaparèixer els contenidors del carrer, amb la qual cosa s'evitarà trobar escombraries tirades pels voltants i la pudor que això suposa. Es reciclarà gairebé el doble de matèria orgànica que fins ara i, sobretot, es recuperaran aparcaments al nucli urbà en desaparèixer els més de 200 contenidors de brossa que ara mateix hi ha al poble. Els inconvenients que comporta aquest sistema són, per exemple, l'obligatorietat per part dels vilatans de seguir un horari estricte, que les bosses són més cares (tot i que no són obligatòries) i que cal més

espai dins de casa per ubicar-hi els cubells, cosa que comportarà un canvi d'hàbits.

El més important d'aquest projecte és que cal una conscienciació ciutadana, cosa no gaire fàcil. Per això des de l'Ajuntament, si s'arriba a aplicar el sistema, es durà a terme una important campanya de sensibilització i d'informació. Des de la Regidoria de Medi Ambient es vol treballar per fer entendre que la col·laboració ciutadana és imprescindible per a una gestió adequada de les deixalles.

L'opinió dels ciutadans. Tot i que encara no se sap del cert quan es començarà a aplicar, ja hi ha argentonins que han opinat, de manera anònima (a través d'una enquesta de Ràdio Argenton), sobre el nou projecte. En general l'opinió és que és una millora per al poble. “Està molt bé. Si s'ha experimentat en altres llocs i és per millorar la situació actual, doncs molt millor. Sé que s'ha fet a Tiana i que ara s'ha de fer a Montgat i, si funciona, per què no fer-ho aquí”, diu un vilatà. Però algun dels problemes que hi veuen els argentonins és la manca d'espai: “Està molt bé, però jo no puc reciclar perquè tinc un pis petit i no tinc espai per seleccionar les escombraries”, diu una altra enquestada. El problema de temps també és una de les preocupacions que mostren els vilatans: “Jo no ho canviaria perquè la gent ja té prou feina com per posar-se a separar escombraries”, diu un ancià, i una dona expressa que “pels que no som mai a casa és un inconvenient. Pot ser que en el moment que vinguin no hi siguin”. Uns dubtes que la campanya informativa haurà de resoldre.

El 3 de maig passat, durant el Ple municipal, el regidor de Medi Ambient, Lluís Viladevall, anunciava la sol·licitud d'una subvenció per tal de poder implantar un nou sistema de recollida de brossa. Es tracta de la recollida orgànica porta per porta, un mecanisme amb el qual ja han començat a treballar alguns pobles del Maresme. Amb aquesta mesura desapareixerien alguns dels contenidors al carrer i es tindria a priori un poble més net. El que serà difícil és conscienciar a tothom que ha de participar en aquesta recollida selectiva, que està supeditada de moment a la concessió d'ajuts d'administracions superiors.

Argentona ha estat punt de trobada de centenars de capgrossos provinents de tot Catalunya, i és que al llarg dels dies 24, 25 i 26 de maig el municipi s'ha convertit en la seu de la Segona Trobada Nacional de Capgrossos. Una seixantena de colles han passejat més de 500 figures pels carrers d'Argentona. L'objectiu del certamen s'ha complert, i de bon tros. Els capgrossos d'arreu del Principat han sortit de la seva reclusió i no només això, sinó que a més, han demostrat que estan al dia deixant de banda, per un moment, les gralles i dansant al ritme de l'eurovisiva "Europe's living a celebration".

Acte de cloenda amb la presència de Comediants.

TERRA DE CAPGROSSOS

El cap de Càntir, la Timboreta, el senyor de Barcelona i tota la colla de capgrossos argentonins s'han sentit, aquest cap de setmana, més acompanyats que mai, i és que durant tres dies, figures d'arreu de Catalunya i del País Valencià han desfilat en cercavila pels carrers d'Argentona. Aquests dies el municipi ha pres el relleu a Capellades, la localitat que el juliol del 2000 va albergar el primer certamen. La trobada va néixer amb l'objectiu de treure al carrer els centenars de capgrossos que viuen arraconats rere les portes de magatzems mig abandonats. Des de sempre la colla gegantera d'Argentona s'ha preocupat de donar ressò a la figura del capgròs. Tant és així, que els de la vila no van dubtar, ni un moment, a acceptar la proposta d'organitzar la Segona Trobada Nacional de Capgrossos. Ha estat un any i mig de preparatius, de nits sense dormir i d'algun o altre maldecap... tot per tenir-ho a punt per al gran dia.

Els capgrossos de Manresa celebraven 150 anys.

Un monument i cinc homenatges. La inauguració d'un monument al capgròs a la cruïlla del carrer Barcelona i l'avinguda Puig i Cadafalch, i un homenatge a cinc socis que han dedicat tota una vida a la colla gegantera d'Argentona van donar, el divendres 24, el tret de sortida a la Trobada. Jaume Gual, Joan Gual, Joan Padrós, Quim Perejoan i Quico Hernández van rebre una placa commemorativa enmig dels aplaudiments dels seus companys. Dos actes que eren, tan sols, l'aperitiu a dos dies replets de gresca i xerriola. El gruix de les activitats va començar el dissabte a les 12 del migdia amb la recepció a la colla del Rei Barbut de Castelló. A la tarda, dues cercaviles amb

un centenar de capgrossos cadascuna van alegrar els carrers de la vila. Un recorregut que va finalitzar a la plaça Nova amb una mostra de balls tradicionals a càrrec de les colles d'Argentona, el Rei Barbut de Castelló, Esplugues del Llobregat, Anglès, Cardona, Vilafranca del Penedès i Capellades. Justament, els capgrossos argentonins van donar la campanada, i és que els de la vila van apostar per la modernitat. Quan ningú s'ho esperava, a la plaça Nova van sonar les primeres notes de la cançó del moment. Els capgrossos d'Argentona van dansar al ritme d'"Europe's living a celebration", davant la mirada atònita de tots els assistents. Segons explica el president de la

Colla de Geganters i Grallers d'Argentona, Joan Albert, la idea va sorgir "per casualitats de la vida". Mentre assajaven amb la seva música, va sonar el tema de "la Rosa", i vet-ho aquí, els moviments i el ritme enganxaven a la perfecció. El vespre del dissabte va cedir terreny a la màgia. Després de l'actuació d'un mag, els argentonins Aqstics van oferir un concert que va començar amb una sorpresa: una versió de la llegenda dels repicatruges amb lletra de Jaume Arnella i música de Rafel Sala. El romanço es va repetir al final de l'actuació. Va ser aleshores quan d'un balcó de Can Munts, a la plaça de l'Església, va aparèixer el bisbe de Barcelona que, novament, va batejar els

Un ball dels capgrossos de Castelló, un dels més divertits.

argentonins amb el nom de "repicatruges", com ja va passar al segle XVIII. Mentrestant, els capgrossos del Centru, els que reproduïen la llegenda, van dansar acompanyats dels Diables d'Argentona fins a la plaça Nova, on es va donar pas al concert de la Banda del Drac. La ressaca del dissabte a la nit va esvaïr-se ràpidament amb un bon esmorzar: un entrepà de botifarra i un got de vi negre van ajudar més d'un a recuperar les energies. El matí del diumenge va ser força tranquil. El grup d'animació infantil Xarop de Canya, el cos de ball del Sentimiento Andaluz i la projecció de la pel·lícula Karnabal, de Comediants, van amenitzar la festa fins a l'hora de dinar.

Fi de festa multicolor al camp de futbol. Un gran espectacle amb cinc mil globus, centenars de petards, milers de mocadors de colors, columnes de fum i un capgròs gegant van posar el punt i final a la Trobada. A quarts de cinc de la tarda, prop d'una cinquantena de colles van reunir-se a la plaça Nova, d'on van sortir en cercavila fins al camp de futbol. Allà, un capgròs gegant amb un clown al damunt els va donar la benvinguda. Es tractava d'una figura de dimensions desorbitades que simbolitzava el planeta Terra. Els capgrossos van anar desfilar per damunt de l'escenari fins que tan sols van quedar la colla de Capellades i la d'Argentona. Va ser aleshores quan es va

Un any i mig de feina s'ha esvaït en poc més de 48 hores, però finalment ha valgut la pena. Ara que ja han passat uns dies, Joan Albert se sent molt satisfet amb la Trobada. Les expectatives s'han complert: més de 500 capgrossos i més de 2 mil persones, de forma esglaonada, han passat per la vila. El record físic de la Trobada és un monument en forma de cap de càntir. Però el record més intens no es pot pas palpar. El porten dins del cor cadascun dels geganters, voluntaris i colles participants que van posar el seu granet de sorra per tirar endavant la Segona Trobada Nacional de Capgrossos. Argentona és, durant els propers dos anys, vila capgrossera.

fer el traspàs de poders. El senyor de Capelló va donar l'alternativa al cap de Càntir, i l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, va proclamar el municipi "vila capgrossera". Un esclat de color va envair el camp de futbol. Segons el coordinador de l'acte, Amadeu Carbó, es va intentar "continuar amb una línia emotiva d'espectacle, sobretot pels capgrossos, els autèntics protagonistes de la festa". L'acte, elaborat amb la col·laboració de Comediants, va tenir la presència del president del Centre de Cultura Popular i Tradicional Catalana de la Generalitat, Joan Vidal i Gayolà, el president de l'Agrupació de Colles de Geganters de Catalunya, Amadeu Baras, i el president del Consell Comarcal, Josep Jo.

Afectats per reformes

Al número 33 del carrer Sant Sebastià de Baix, davant mateix de la fàbrica Grumbe i delimitant el poble per l'entrada nord s'aixeca un petit edifici amb un garatge, una planta pis i un pis dúplex. Construït per la família Gual, al dúplex, Pep Pannon i Eva Colomer viuen amb els seus fills petits en un ambient natural, envoltats de verdor pels quatre costats. Frontalment es veu la majestuosa masia de Can Comalada descansant entremig del bosc de la zona del veïnat de la Pujada. Els fills d'en Pep i de l'Eva passen les estones lliures corrent amunt i avall de la terrassa de casa seva i donant menjar als ocells. "Encara no sabem com els direm que hem de marxar perquè tenen molt assumit que això és casa seva", diu resignat Pep Pannon.

Falta d'entesa. Poc abans del ple municipal d'abril la família Gual i l'Eva i en Pep es van assabentar que la seva casa aniria a terra per poder tirar endavant el projecte urbanístic del Collell. Indignats, els afectats no entenen la falta de tacte que l'Ajuntament ha mostrat envers ells. "La cosa va anar molt ràpida. Ens van dir que es volia construir això del Collell i que la nostra casa anava a terra. Se'ns va quedar la cara de moniato. Suposo que ells creien que algú havia fet la feina de preparar-nos. Això és el que ha provocat la nostra resposta d'indignació i de rebuig", es queixa Esteve Gual, un dels propietaris. De la mateixa manera s'expressa Pep Pannon: "Al ser els únics que no participàvem del pastís i al tenir la casa apartada, vam quedar com un bolet i no s'hi van fixar o no s'hi van voler fixar". Des de l'Ajuntament reconeixen i lamenten aquest error, tal com explica la regidora d'Urbanisme, Montse Brugal: "Nosaltres hem entès sempre que els promotors havien contactat amb tots els propietaris,

per tant donàvem el tema com a tractat. Però es van deixar algun propietari fora del paquet de negociació. D'aquí ha vingut el malentès i s'han sentit marginats amb tota la raó del món. Ha estat una falta de tacte i un malentès important".

Valor sentimental. Aquesta casa, aixecada per la família Gual amb les seves pròpies mans, té un gran valor sentimental per als seus propietaris. "Ens sap greu perquè és una casa que l'any 67 ens la vam fer amb les nostres mans els meus pares, el meu germà i jo. La vam pujar amb un esforç col·lectiu. Ens sobta que l'Ajuntament, sense tenir en compte res, digui que la casa va a terra", diu Esteve Gual. I és que el tema sentimental és el que més pesa en aquesta mena de decisions, com explica Pep Pannon: "Més que res és una pèrdua sentimental. Ens hi hem fet casa nostra i els fills han nascut aquí". Per la seva part, la regidora d'Urbanisme comprèn perfectament la situació en què es troben els dos propietaris: "Jo entenc el mal que els fa, però al final del trajecte, encara que ara els sembli mentida, estic segura que se sentiran bé".

Vista de la casa afectada.

Els afectats no acaben de veure clar que per realitzar el projecte sigui imprescindible tirar la casa a terra. "Si per casa nostra hagués de passar un tren o una autovia ho entendria, però en aquest cas és una decisió discutible", explica Pep Pannon, que deixa clara la seva postura: "No sé què els costaria començar deu metres enllà. Però jo no perdo l'esperança. La nostra posició és clara: entenem que no hi ha arguments tècnics que justifiquin tirar la casa a terra, en tot cas és un criteri. En canvi, sí que hi ha molts condicionants humans que no es tenen en compte". I en Pep afegeix més brases al foc: "Ens han dit que és una casa vella i que no quedava bé entre un projecte nou i modern. Però el que no pot ser és que l'estètica passi per sobre les persones".

Brugal, en canvi, sí que creu que el projecte passa per enderrocar la casa: "Una obra urbanística d'aquesta envergadura no es pot hipotecar deixant trossos al mig i s'ha de prendre una decisió valenta. El conjunt marca i té una força tan grossa que s'endú això per davant. La cosa general passa per damunt de la privada i fa sentir malament al que li toca. Des de l'Ajuntament es viuen moments d'alegries però també moments difícils quan has de dir a un veí una cosa d'aquestes. Però governar vol dir saber estar content, però aguantar la duresa quan convé". Esteve Gual es queixa que "dóna la sensació que l'Ajuntament disposa de tot el que és teu sense tenir en compte que tu n'ets el propietari". La primera tinent d'alcalde, però, intenta treure ferro a la situació i es mostra convençuda que no sortiran perjudicats pel canvi: "Aquesta és una operació urbanística de guanys, qui juga guanya i si a ells se'ls fa jugar no pot ser que perdin. Han de recuperar totes les despeses que tenen i millorar, fins i tot, les condicions que ara tenen".

El 8 d'abril el ple municipal donava llum verda al conveni del sector del Collell, amb els vots a favor de l'Entesa i el PSC i les abstencions de Convergència i Unió i el Partit Popular. S'aprovava d'aquesta manera una revolució urbanística que canviarà totalment la situació actual d'aquests paratges per tal d'ordenar l'entrada nord a la vila i gestionar espais verds, i que també comportarà la construcció d'habitatges i d'equipaments públics. L'aspecte negatiu d'aquest pla és que afecta dues famílies argentonines que es van assabentar per altres veus que la seva casa anava a terra.

Pep Pannon i Eva Colomer a la terrassa de la casa afectada.

A canvi, casa nova. Però Pep Pannon no ho acaba de veure clar: "Ens diuen que serà una casa nova, però és que jo no vull una casa nova, jo jaestic bé aquí. La meua vida, amb dos nanos petits, no passa per l'enrenou del trasllat. Nosaltres defensarem la casa però el que està clar és que de cap manera en podem sortir perjudicats. Mai hem tingut l'aspiració de guanyar diners amb això però no en volem perdre". Esteve Gual, però, és més optimista: "Crec que arribarem a un acord. No podem anar en contra d'una millora del poble però tampoc hi podem perdre". D'aquesta millora del poble en parla la regidora d'Urbanisme: "La sensació personal hi és i nosaltres no ho podem curar. Nosaltres hem d'escollir, procurar ser justos, però hem de tenir una visió global. I en aquest moment hem d'empassar-nos l'amargor i tirar endavant amb el que creiem que hem de fer per a Argentona".

Un cop solucionats els problemes de comunicació, les dues parts s'han posat de ple en unes negociacions que no haurien de perjudicar ningú. "Ara hem entrat en una línia més clara de negociacions, buscant solucions amb l'Ajuntament. És una cosa que havia costat perquè la nostra reacció d'entrada va ser molt dura per la forma en què ens en vam assabentar.

Els també han entès que havia fallat alguna cosa", diu Pep Pannon. La regidora d'Urbanisme, tot i que sap que costarà, es mostra optimista i creu que s'arribarà a un bon acord: "Ara estan parlant els advocats de les tres parts, afectats, Ajuntament. Jo ho veig possible. La intenció és arribar a una via d'acord i quan hi arribem signarem el conveni".

Altres afectats. Però la família Gual i Pannon no són els únics afectats pels projectes urbanístics que l'Ajuntament ha anunciat durant els darrers mesos. Són diversos els propietaris de la zona de Can Doro que es veuen involucrats en aquestes reformes que suposen l'ampliació de l'Ajuntament i la construcció d'un nou Casal d'Avis, nous habitatges i una nova plaça, entre d'altres. Els afectats són tant propietaris d'habitatges com de comerços, com és el cas de la rellotgeria Llimona, Fotos Instant i l'Acadèmia d'Estudis El Pi. Els propietaris estan dolguts per aquesta decisió i no entenen aquesta voluntat per modernitzar el centre de la vila quan troben que l'aspecte actual ja està bé. De moment estan en negociacions amb el consistori per aclarir el seu futur quan el projecte tiri endavant, però està clar que serà contra la seva voluntat.

Contrallums

Llorenç Soldevila

Verdaguer i l'imaginari col·lectiu

Per l'espai, només puc tractar, un dels molts aspectes que fan de Verdaguer un dels autors indiscutibles de la literatura de tots els temps. Em refereixo, és clar, a la immortalitat, la perdurabilitat de l'autor i l'obra. Tot escriptor, i especialment els genis, en la seva obra sintetitza, crea mites d'identificació col·lectiva, uns mites que penetren en el subconscient de la massa lectora o, simplement, receptora passiva d'una part de l'obra i que configuren l'imaginari col·lectiu. Verdaguer, fruit, ell i la seva obra, d'un context històric determinat i d'un ideari polític i religiós ben concret, ha penetrat com pocs autors contemporanis en l'ànima col·lectiva, anònima. Només cal que us demaneu quants poemes (el Virolai, Anem a Betlem, L'emigrant...) són cantats sense saber que van ser creats per Verdaguer. Però, a més a més, molts dels paisatges que trepitgem (Canigó, Montserrat, Montseny, la Plana de Vic...) no tindrien el sentit mític que tenen si no hi hagués, entre d'altres, l'obra de Verdaguer d'intermediària. Els paisatges, permanents, presents, i les figures històriques o legendàries (Jaume I, sants de l'església, Mares de Déus, fets històrics, oficis com el de raier o el barretinaire, llegendes com la del comte Arnau...) que han passat avall, però que són i seran presències vives gràcies al verb de Verdaguer. Tot plegat forma part d'aquest teixit, aquesta trama que ens fa ser com som i qui som. Un Verdaguer que manté, amb escriptors anteriors i posteriors, unes connexions indestructibles a partir de l'amor i la fal·lera d'un ús correcte i creador de la llengua. En aquest sentit, i també en molts d'altres, la seva empremta en l'enaltiment de la llengua i la identitat catalana, ens fa sentir i viure de manera diferent el món, el nostre i el dels altres. I recordem que la diferència sempre és enriquiment del conjunt, de la pluralitat.

PATRONAT LOCAL DE LA VELLESA D'ARGENTONA

Un any més estem preparant el **53è Homenatge a la Vellesa** que, com sempre, serà el tercer diumenge del mes de setembre (dia 15).

Podeu fer les vostres aportacions a les entitats següents:

Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona: Cte. 0100769324

Caixa d'Estalvis Laietana: Cte. 3000086134

Caixa Catalunya: Cte. 0200178706

Caja Madrid: Cte. 6000037468

Us donem les gràcies per endavant per la vostra col·laboració per tal que aquesta diada entranyable tingui el ressò que mereixen els nostres avis i àvies.

Un caçador de tota la vida, soci fundador de la societat d'aquesta disciplina a la vila, i també iniciador de la fira argentona del sector, acaba d'accedir al càrrec de màxima responsabilitat dels caçadors del municipi. Joan Vilanova, que substitueix Rafel Muñoz a la presidència de l'entitat, s'ha marcat dues grans línies d'actuació: la vigilància del bosc i la instal·lació d'àrees d'abeurament per als animals.

Joan Vilanova amb alguns dels seus gossos de caça.

12

Caça que caçaràs

Això de la caça li ve d'herència. Del seu avi i del seu pare va rebre les primeres lliçons d'una ancestral activitat que es va convertir per inèrcia en devoció. La passió per l'escopeta, els gossos, el bosc i les "peces", la va transmetre, seguint la tradició, també al seu fill. Hi ha aficions que es porten a la sang. Potser per això, va ser a la meitat dels 60 un dels fundadors de la societat argentona de caça. Des d'aleshores va formar part de diferents juntes i va tenir un paper important en l'actual Fira del Caçador. Ara, a finals d'abril, el van nomenar president. La designació de Joan Vilanova (Argentona, 1945) es produïa per votació gairebé unànime de l'assemblea extraordinària de socis després que Rafael Muñoz, un cop esgotat el seu mandat, no es va presentar a la reelecció.

Punts d'aigua. "Algunes coses hem de canviar. Cadascú té les seves idees i la seva manera de fer les coses. No vull estar-m'hi més de quatre anys. Sóc un home que m'agrada no allargar les coses,

m'agrada fer un treball i que al darrere en vinguin d'altres i continuïn." Partint d'aquesta base, el nou president ha posat en dansa projectes importants per revitalitzar la caça. D'entrada, s'han situat punts d'aigua, de beure, per al bestiar al terme municipal. "Aquí ens trobem que som un terreny bastant sec i en el mes de juliol, agost i setembre aquí manca molt l'aigua, i una bèstia al bosc quasi mai es mor de gana, perquè sempre hi ha coses per menjar, però a l'agost en dos dies sense beure un animal es mor." Així, s'han habilitat una espècie de basses de plàstic perquè aguantin l'aigua. Aquests embassaments, que poden durar tres mesos, es col·loquen en trencalls de carreteres, en llocs que recullen aigües quan plou, perquè així es puguin auto-mantenir.

Persecució del furtivisme. Vilanova i la seva junta també han sentat les bases per eradicar "l'elevat furtivisme" que impera en les rodalies. De fet, ja han contractat un equip d'agents que vetllaran perquè es

respecti la llei al bosc. "Quan els propietaris truquen a la guàrdia civil, diuen que no tenen gent per enviar-hi. Quan truquen a la policia local, diuen que no és competència seva. Estem bastant desemparats." D'exemples de bretolades que perjudiquen l'entorn i la caça n'hi ha a cabassos. "Una vegada quan els gossos caçaven el conill van agafar una fura (bèsties domesticades que fan sortir els conills dels seus caus i l'amo espera fora amb un sac i va agafant tot el que hi hagi) i la van matar. N'hi havia dos o tres que buscaven bolets i es feien el despistat." Vilanova també recorda un problema malauradament habitual: els llaços. "Uns senyors que van a caminar a Can Cabanyes van trobar un tuixó agafat amb un llaç. Aquell llaç anava per un senglar... S'han matat senglars que s'han trobat amb llaç que l'havien pogut arrencar. Alguns gossos han caigut víctimes dels llaços també." El president no oblida tampoc l'ocasió en què pel verí d'un pagès van morir molts gossos.

Les motos i la repoblació. Els vigilants controlaran alhora les motos i els quatre per quatre, que solen destrossar força el bosc i que no deixen criar tranquil·lament el bestiar. "Poden anar pel bosc però pel lloc que diu la llei. No han de començar a baixar per xaragalleres, per la qual cosa no tenen permís del propietari. Els únics que tenim permís del propietari per caminar pel bosc som els caçadors, per això podem fer el vedat, hem firmat totes les parts. La responsabilitat civil dins del bosc és de la Societat de Caçadors." En aquest sentit, Joan Vilanova ha reclamat al consistori que caldria posar cadenes als camins nous que s'han obert al parc forestal. Finalment, la Societat de Caça també s'ha marcat com a fita: augmentar els sembrats perquè el bestiar pugui aconseguir menjar fàcilment i anar repoblant les espècies que flauegin més; i posar en pràctica el sistema "majano", un mètode molt bo per criar conills de manera semisalvatge, per la qual cosa es negocia amb el consistori la cessió d'uns terrenys al bosc.

Més places al centre

“Estem molt satisfets perquè era una cosa molt important per a la família i la nostra vida familiar. Estem molt agraïts per la sensibilitat que ha mostrat el poble a través de les signatures.” D’aquesta manera mostra Miquel Àngel Comarelles la seva felicitat després d’assabentar-se que la seva filla Alba no hauria d’anar a l’escola del barri de Sant Miquel del Cros a estudiar.

L’inici del problema. A finals d’abril es van fer públiques les llistes de les places escolars per al curs 2002-2003 i en veure que no se’ls havia concedit cap de les tres opcions que havien escollit, en Miquel Àngel i els pares dels altres cinc nens afectats es van posar d’acord per fer pressió. D’aquesta manera es van entrevistar amb la regidora d’Ensenyament, Margarida Colomer, amb l’alcalde, Antoni Soy, i van conversar telefònicament amb la Delegació Territorial d’Ensenyament. “Volíem donar informació al poble d’aquest problema i per això també vam engegar una recollida de signatures i vam penjar cartells pel poble”, explica el portaveu dels pares.

Margarida Colomer, però, deia als pares afectats que no és cap problema anar al Cros: “L’Escola de Sant Miquel del Cros és una escola que pedagògicament està molt bé i hi ha molta atenció als alumnes perquè són pocs nens per aula. Vaja, que no té res de negatiu, tan sols que està fora del nucli urbà, però ara tenim l’autobús que va al Cros amb el servei gratuït per als alumnes”.

Les raons dels pares. Però els pares afectats tenen les seves raons per no dur els fills a l’escola del veïnat sud, com diu Comarelles: “L’ensenyament i l’educació

Alguns dels nens (acompanyats de les seves mares) que tindran plaça al nucli urbà.

d’un fill no és només els coneixements tècnics que pugui adquirir a l’escola, ja que a totes les escoles hi ha professionals de l’educació i aprenen tant aquí com allà. A l’escola també s’ha d’ensenyar a fer ciutadans i el primer pas és que aquest s’integri dins el seu nucli de convivència, que faci comunitat. Quan portes un fill a una escola, a la sortida et trobes amb altres pares, el nen es relacionarà amb altres nens del seu nucli on farà la seva vida futura i és amb això amb el que notes una diferència de qualitats d’ensenyament. Això és el que interessa al nen i també al poble. Argentona està creixent molt i té el perill que es converteixi en ciutat-dormitori. Perquè això no passi cal implicar la gent amb el seu entorn de convivència i sobretot a través de l’educació dels fills”.

Finalment el 17 de maig la pressió va donar els seus fruits i l’alcalde, Antoni Soy, anunciava que el Departament d’En-

senyament de la Generalitat havia decidit crear una nova línia a la nova escola dels Cirés. D’aquesta manera el nou centre tindrà dues classes de P3 i una de P4.

“S’ha posat de manifest que no era un problema només de sis persones sinó que importava a tot un poble. També estem contents perquè la Generalitat ha fet un esforç important”, explica feliç Comarelles, que afegeix: “Nosaltres entenem que no és fàcil per una administració canviar uns pressupostos o un pla que tinguessin i han estat prou ràpids i prou generosos com per fer-ho. En aquest aspecte estem agraïts a la inspectora i a la delegada d’Ensenyament, la senyora Danés, i estem contents amb l’alcaldia que tenim, especialment amb el senyor Soy perquè ha demostrat una sensibilitat i una dedicació envers nosaltres i s’ha posat a treballar en aquest sentit. Ha estat un tot plegat de gent que ens ha recolzat i ha estat un final feliç”.

Els pares dels menuts argentonins Alba Comarelles Messeguer, Sergi Comelles Campins, Marina Duran Valdivia, Cristina Canal Costa, David González González i Julià Hernández Capelles van quedar de pedra quan a finals d’abril van sortir les llistes d’escolarització per al proper curs 2002-2003. L’alt volum de nens matriculats als centres argentonins va deixar sense plaça sis nens, cosa que, en principi, els obligava a anar al centre escolar de Sant Miquel del Cros. La pressió dels pares amb més de 500 signatures recollides i les reunions amb el consistori i Ensenyament han donat com a resultat l’obertura d’una nova línia al nou centre dels Cirés que acollirà els sis nens.

COSES DE LA VILA

Canet relleva Argentona

No va haver-hi sort per als representants de la vila. Cristina Esteve i Ricard Osuna, la pubilla i l'hereu d'Argentona, no van aconseguir els títols comarcals. La banda de pubilla del Maresme va recaure en Núria Serra, de Canet de Mar, i les dames d'honor van ser les participants de Pineda i Calella. Pel que fa al títol d'hereu, per primer cop en la història del concurs, va haver-hi un empat i el jurat va decidir crear un nou càrrec, el de fadrí. Iván Güell, de Tordera, va ser elegit hereu del Maresme i Jordi Teixidó, de Vilassar de Mar, fadrí de la comarca. L'acte, que es va celebrar al restaurant Can Baladía d'Argentona, va tenir una gran assistència de públic. En el transcurs de la vetllada, la pubilla del Maresme, l'argentonina Anna Perarnau, va cedir el tron a la nova representant comarcal.

Casa Garí, visitable

Can Garí, la joia de la corona dels treballs de Josep Puig i Cadafalch a la vila, es tornarà a obrir al públic. La peça més cobejada de l'arquitecte modernista es podrà visitar després del conveni que van firmar al mes de maig l'Ajuntament d'Argentona i el propietari de la mansió situada al veïnat del Cros. Tal com s'ha redactat el conveni, la casa Garí permetrà l'accés als visitants dos caps de setmana al mes però de manera més restrictiva que durant la Ruta Puig que es va fer l'any passat. S'obriran els jardins i terrenys de la finca però no pas l'interior de l'habitatge.

En principi, l'acord a què s'ha arribat amb l'amo de Can Garí suposa un pas molt important per poder tornar a posar en dansa la Ruta Puig i Cadafalch a Argentona, una ruta que va ser tot un èxit durant el 2001.

zona i també una protecció necessària, perquè el cementiri es trobava en una àrea susceptible de patir inundacions. Les obres s'han adjudicat a l'empresa EMCOFA per un valor de 210.000 euros, uns 35 milions de pessetes, que assumirà per complet la Generalitat de Catalunya. Amb aquests treballs s'encara la recta final de la construcció del nou cementiri.

Laura Gil a Argentona

La consellera d'Ensenyament, Carme Laura Gil, va passar el 14 de maig per Argentona però en aquesta ocasió no pas per inaugurar cap centre escolar sinó per participar en una conferència-col·loqui sobre la dona a Catalunya. En un acte organitzat per Unió de Dones d'Argentona, Laura Gil va obrir un debat sobre la situació del sexe femení al Principat. La dirigent autonòmica va dir que les dones catalanes són les que en millor situació es troben de tot l'Estat. Prop d'un centenar de persones van assistir a la xerrada amb la consellera.

Adéu a Vilaweb

Vilaweb Argentona oficialitzava el seu adéu a principis d'abril. De fet, la pàgina d'actualitat local ja feia un mes que estava inactiva, després que els seus responsables, Salvador Casas i Martí López, comencessin a plantejar-se seriosament l'opció de baixar la persiana. Entre els motius del comiat de la secció argentonina de Vilaweb, hi figura la poca implicació de la població en la matèria i la manca de suport publicitari. En la decisió d'abandonar la nau electrònica també ha pesat el coneixement de la imminent posada en marxa de la nova web municipal d'Argentona, amb qui costarà competir. Vilaweb Argentona va donar les seves primeres passes en període de proves el novembre del 2000. No va ser, però, fins a finals de gener del 2001 que va fer pública la seva presència a la xarxa. Amb prou feines, l'aventura ha durat un any i escaig. En aquest temps, això sí, s'havia aconseguit un producte amb molta personalitat pròpia. Vilaweb Argentona ja és història, almenys de moment, fins que algú se'n torni a fer càrrec.

Riera de Clarà, obra adjudicada

Després del compromís adquirit per la Generalitat en el pressupost de l'any 2000, finalment l'Agència Catalana de l'Aigua acaba d'adjudicar les obres de construcció i endegament de la riera de Clarà en el tram del nou cementiri i a la zona d'accés al polígon industrial nord. Es tracta d'unes obres que permetran una millor canalització de la riera en aquesta

Ríos subcampió

José Ríos no va poder revalidar el seu títol de campió de la Challenge europea dels 10.000 metres a Itàlia. L'atleta argentoní va estar molt a prop d'aconseguir-ho, però en els metres finals va veure's superat per la revelació de la nit, l'il·lustre veterà Dieter Baumann. L'alemany va guanyar en la seva reaparició després de complir la sanció de dos anys per dopping. Ríos va entrar just per darrere de Baumann amb un registre de 27 minuts i 38 segons, una marca prou bona tenint en compte que les llebres no van respondre a les expectatives. El de la vila, igual que altres atletes, es va sentir estafat per l'organització.

El subcampionat del fondista de Sant Miquel del Cros va contrastar amb la pobra actuació de la selecció espanyola, en què només Txema Martínez va estar al nivell de Ríos.

COSES DE LA VILA

Cargol inaugurat

Tot i que es va estrenar el setembre del 2001, va ser el 27 d'abril passat el dia de la inauguració oficial de l'escola bressol municipal del Cros. El director general de Centres Docents de la Generalitat, Emili Pons, i diverses autoritats locals van participar en un acte que es va fer esperar a causa del retard en l'acabament de les obres. Un dels aspectes més destacats de la inauguració van ser les nombroses lloances per part dels representants de les administracions. En aquest sentit, es va dir que aquesta escola bressol és un model a seguir per altres països i que no té res a envejar a la resta de centres de la mateixa categoria.

Un exemple d'això és que diverses poblacions de la comarca s'han mostrat interessades pel seu funcionament mixt. La Llar d'Infants Cargol Treu Banya té actualment 30 alumnes d'entre 4 mesos i 3 anys, però la seva capacitat és de 41. L'escola bressol del Cros ha suposat una inversió d'uns 210 mil euros, uns 35 milions de pessetes, i ha rebut subvencions de la Generalitat i la Diputació de Barcelona. Es tracta d'un centre capdavanter ja que la despesa s'ha assumit al 50 per cent entre l'Ajuntament i l'Administració autonòmica. Per al curs que ve és previst ampliar les instal·lacions en 50 metres quadrats per construir una cuina i un menjador.

Bestiar sacrificat

El Departament d'Agricultura va sacrificar a principis del mes de maig dues vaques, un toro i una vedella sense papers d'una finca d'Argentona. A les 7 del matí els veterinaris de la Generalitat van irrompre als terrenys d'Antonio Muñoz i van posar una injecció letal als quatre caps de bestiar no legalitzats, propietat d'Antonio Muñoz.

El Departament d'Agricultura feia més d'un any que demanava a Muñoz que legalitzés els animals. Amb tot, l'amo del bestiar insistia en el fet que una de les vaques estava en regla i que li havien fet

anàlisis en nombroses ocasions. Antonio Muñoz es dedica al món de la construcció i com a afició té uns quants cavalls que cria a la seva finca. El toro i les vaques li servien per domar-los. Muñoz ha volgut deixar clar que ell no té cap negoci de bestiar, que tot és un hobby. El Departament d'Agricultura ha actuat de manera subsidiària, ja que la normativa establerta en els protocols contra les vaques boges estableix que tots els caps de bestiar sense identificació oficial han de ser sacrificats pel propietari.

Un Sant Jordi molt festiu

Un any més la festivitat de Sant Jordi a Argentona va congregar tot tipus d'actes al seu entorn. El dissabte 20 d'abril la Unió de Botiguers va organitzar una gran festa de primavera en què una de les activitats més destacades va ser la creació del llibre de Sant Jordi, amb text i il·lustracions inclosos. Entre els dibuixos n'hi havia de tot tipus. Des dels relacionats amb temes de Sant Jordi fins als que tenien a veure amb els personatges més televisius. Amb el recull d'escrits i il·lustracions, la Unió de Botiguers d'Argentona té previst editar un llibre per Nadal. A banda d'escriure i dibuixar, els nens i nenes també van participar en diversos tallers de manualitats com la creació de punts de llibres i de roses de plastilina. D'altra banda, pel que fa als títols més

venuts d'enguany, Andreu Buenaafuente i el seu *Allò que dèiem* van compartir protagonisme amb *Soldados de Salamina*, de Javier Cercas, *Societat limitada* de Ferran Torrent i *No miris enrere*, de David Castillo. Cal remarcar que aquest any hi va haver un escriptor de prestigi que va firmar llibres a la vila. Era Antoni Puigverd, l'autor de *Curset de natació* i *La gàbia d'or*. En literatura infantil, els triomfadors van ser *Harry Potter*, *El senyor dels anells*, i *En Teo*. Tres dies abans de la festivitat es van entregar també els premis de la fase local de la Mostra Literària d'Argentona. Cristina Villa, amb el poema *Espais* i Ramón Vidal, amb el text *Cercant feina* amb música dels UB-40 van guanyar en la categoria d'adults. En la resta de categories, els guanyadors van resultar els següents: en l'apartat de 6 a 8 anys, Marina Gavin, amb *Les vacances del poble cucut*; en la secció de 9 a 11 anys, Alba Castells s'ha endut els guardons de prosa i poesia amb el text *Primer dia de classe* i el poema *El mar*; en la categoria de 12 a 14 anys, Arnau Aymerich, amb *Darrera petjada*, i Laia Alsina, amb *Retalls de por i tendresa*; i per últim Sebastien Comeron, amb *Angoixa*, i Marçal Gallemí, amb *Ombres d'amor*, es van endur el primer premi en el grup de 15 a 18 anys. Finalment, cal dir també que l'Escola de Sant Miquel del Cros va organitzar per primer cop una diada especial en què es van vendre llibres i roses, hi va haver actuacions d'animació infantil i es va batejar el Drac de l'escola, una figura confeccionada pels alumnes de cinquè en el taller de manualitats.

Antoni Puigverd va signar els seus exemplars a les llibreries del poble.

La modernització del centre

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Aquest Programa de reforma i modernització del centre de la vila, juntament amb el Pla de mobilitat i accessibilitat, la revisió del Pla general d'ordenació urbana i el Pla de dinamització del comerç i dels serveis, són els elements clau de la definició i la configuració d'un clar projecte de poble de l'Argentona del futur pel que fa al centre urbà.

Per primer cop a Argentona tenim un Programa global de reforma i modernització del centre urbà en una perspectiva a llarg termini, que inclou els projectes de les àrees de Can Doro i de la Velcro.

Al final del procés tindrem una sèrie d'equipaments i serveis llargament esperats pel poble: la renovació del nou centre de la vila, un nou Casal d'Avis, un nou centre cívic per als joves i altres entitats, noves places i espais públics de trobada, espais per a les entitats, un nou mercat, aparcaments, etc. A més, tindrem també habitatges i noves zones comercials i de serveis.

Les dues actuacions seran desenvolupades per Argentona Projectes, empresa municipal, que formarà una societat mixta amb una empresa promotora privada. Això ens dóna més flexibilitat i agilitat d'actuació, ens assegura la viabilitat de les operacions, ens permet aconseguir els equipaments i serveis públics amb molta més rapidesa, i l'excedent econòmic final s'aplicarà a la construcció d'habitatge social.

Aquest Programa de reforma i modernització del centre de la vila, juntament amb el Pla de mobilitat i accessibilitat, la revisió del Pla general d'ordenació urbana i el Pla de dinamització del comerç i dels serveis, són els elements clau de la definició i la configuració d'un clar projecte de poble de l'Argentona del futur pel que fa al centre urbà. Aquests plans i programes s'han desenvolupat majoritàriament en aquesta legislatura. Un cop inaugurat el Museu del Càntir, començades les obres a la Sala i a la Casa Gòtica, endegats el Pla de mobilitat i accessibilitat i el Pla de dinamització del comerç i els serveis, els elements essencials de les actuacions a realitzar són, en una primera fase, justament les que ara es proposen: la definició dels usos i l'arranjament definitiu de la VELCRO; la reconversió i endreçament de la zona de Can Doro fins a l'Ajuntament. Posteriorment, s'hauran d'afrontar l'endreçament de la plaça de Vendre, l'arranjament definitiu de la plaça Nova i la millora i renovació del carrer Gran i la resta de carrers que configuren actualment el centre de la vila.

Ens proposem, doncs, una reforma i modernització importants del centre de la vila que han de mantenir, però, la identitat i manera de ser i de fer pròpies d'Argentona.

D'aquí a un any

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Si és vàlida i positiva l'acció opositora, no ho és transformar períodes tan llargs en curses electorals ni jugar constantment a dir les coses a mitges o mentint. Tampoc seria correcte fer de l'acció de govern una cursa electoral continuada.

Falta menys d'un any per a les properes eleccions municipals, i abans tindrem el temps de presentació de les candidatures, de campanya electoral i d'oferir els programes i propostes a la consideració dels argentonins i argentonines.

Però n'hi ha que sembla que tinguin por de perdre el tren i comencen ja una llarga pre-campanya amb escrits i intervencions que sovint desfiguren la realitat i malinterpreten propostes concretes com Can Doro, la Velcro, etc. intentant confondre el personal. Si és vàlida i positiva l'acció opositora, no ho és transformar períodes tan llargs en curses electorals ni jugar constantment a dir les coses a mitges o mentint. Tampoc seria correcte fer de l'acció de govern una cursa electoral continuada, ni condicionar les actuacions amb la perspectiva de les urnes i prou.

Nosaltres tenim el convenciment que la nostra obligació continua sent la del servei a Argentona; el nostre mandat és de quatre anys, som responsables de tot el període, per això anem fent amb prudència i constància, explicant què fem i els progressos que aconseguim dia a dia. El Pla d'emergències socials, el Pla d'igualtat d'oportunitats, la preparació i estudi de la recollida de la fracció orgànica, el circuit de bicicròs...; aquesta és la nostra acció i és el bagatge que us presentarem en el seu moment i que hauréu estat fent créixer com és la nostra obligació.

Grup municipal socialista

La subvenció condiona el projecte?

Un dels últims projectes fets públics és el de la recollida selectiva de la fracció orgànica de la brossa a domicili, dons bé, el dictamen de la comissió informativa de serveis territorials de l'Ajuntament d'Argentona, diu textualment "llevat que per l'import de la subvenció atorgada l'Ajuntament decideixi renunciar a la mateixa i a l'execució del projecte". Nosaltres estem a favor de demanar la subvenció, perquè creiem en el projecte presentat, però també hem de dir que mai presentaríem un projecte a l'opinió pública si no hi creiéssim i estiguéssim disposats a tirar-lo endavant amb subvenció o sense. Quan en un projecte s'hi creu no es pot condicionar mai a l'import d'una subvenció. Estem parlant de 95.000 euros (quasi 16 milions de pessetes), la xocolata del lloro per un Ajuntament que constantment diu que com el rei Mides treu beneficis de tot el que fa. Llavors, la subvenció crea el projecte o el projecte crea la subvenció? Des que l'actual Govern Municipal és a l'Ajuntament, hem vist incrementar el nombre de subvencions sol·licitades per projectes on la idoneïtat dels quals ara queda clarament en entredit. Si parlem dels projectes de la Velcro i Can Doro, hem de dir que com a molt són avantprojectes, ja que per no preveure, no preveuen ni el 20% de reserva de sòl per a habitatge social que preveu la llei. És cert que poden oferir terrenys a qualsevol extrem de poble fora del nucli urbà per compensar-ho, però a CiU pensem que l'habitatge social ha de tenir com a principal destinatari el jovent del poble que es vol independitzar o formar una nova família, i han de poder-ho fer al més a prop possible del centre urbà. En la nostra opinió, a projectes potencialment bons no se'ls ha donat l'acabat social que el poble necessita. La gràcia està en el fet que no deixen de repetir-nos que són d'esquerres... Qui s'atreveix a dir amb els temps que corren que un partit o un govern és d'esquerres o de dretes?

Per acabar d'il·lustrar el benestar buscat per la política d'"esquerres" de l'actual Govern Municipal, fixem-nos en Can Barrau. Amb la urbanització ja recepcionada i amb totes les obligacions complertes per part de promotors i veïns, es veu que quelcom tan senzill com endreçar mínimament tot el femer que hi ha al solar municipal que envolta la masia no és prioritari.

Quan en un projecte s'hi creu no es pot condicionar mai a l'import d'una subvenció. Estem parlant de 95.000 euros (quasi 16 milions de pessetes), la xocolata del lloro per un Ajuntament que constantment diu que com el rei Mides treu beneficis de tot el que fa.

Visita al Parlament

El passat dia de Sant Josep, 19 de març, el Partit Popular d'Argentona organitzà una visita a la seu del Parlament de Catalunya, cambra legislativa autonòmica i peça fonamental de l'autogovern català.

La idea sorgí en una entrevista que els regidors municipals del partit, Eduardo Luján i Fede Ureña, mantingueren amb la vicepresidenta segona del Parlament i presidenta del PP a Barcelona, Dolors Montserrat, i el secretari general del partit a Barcelona, Carlos Nieto, uns mesos abans.

La resposta va ser molt positiva i, gràcies a un vilatà destacat, prop d'unes 35 persones s'aproparen al Parlament. I un cop acabada la visita mostraren la seva satisfacció.

En un moment del recorregut pel Palau, quan ens trobàvem a la Sala de Plens, la diputada del Grup Popular al Parlament, Àngels Esteller, i el diputat i president del PP a Catalunya, Alberto Fernández, s'afegiren a la visita i varen conversar amb nosaltres una estona fent-la encara més interessant.

El comentari més estès ha estat que no tots els visitants eren votants del PP, però que, malgrat això, l'únic partit que els hi ha portat ha estat el nostre i això ja es notava en la satisfacció dels visitants.

L'experiència ha estat molt enriquidora i amb la col·laboració dels veïns d'Argentona i la del Partit Popular de Catalunya ens proposem repetir-la.

Gràcies a un vilatà destacat, prop d'unes 35 persones s'aproparen al Parlament. Ens trobàvem a la Sala de Plens, la diputada Àngels Esteller, el diputat i president del PP a Catalunya, Alberto Fernández, s'afegiren a la visita i varen conversar amb nosaltres.

*Sí però no...
Encara que...*

Rosa Vila

De la lectura i altres nimietats

Si és certa la dita que diu que per Sant Jordi es ven però no es llegeix, cal que ens preguntem: quan és doncs que es llegeix? Tanta venda té sentit? S'escriu per ser llegit o només per ser publicat? Per què minva el nombre d'adults i joves que troben plaer en la bona lectura o l'escriptura?

I per justificar la columna, ens podem seguir fent preguntes tan malintencionades com: què ho fa que es presenti tan poca gent a la fase local de la Mostra Literària i que siguin sempre els mateixos? Per què el dia de Sant Jordi, en el taller infantil de la plaça Nova per a la construcció del Llibre Gegant, els nens no dibuixaven altra cosa que les mateixes roses i dracs de sempre o màxim els Shin-Chans de torn? Per què tan pocs nens varen ser capaços d'escriure una història del que fos? Per què a tan pocs adults els va interessar algun dels tres recitals de poesia de la setmana de Sant Jordi?

No serà que les inquietuds actuals de la societat (l'esport, la imatge fàcil, la música de consum, el sofà) van per camins contraris als de l'expressió dels sentiments? No serà que ja no està de moda l'educació de la sensibilitat?

En realitat, no hi ha res a fer fins que no visquem (i fem viure) la lectura, l'escriptura, la música i la resta d'expressions artístiques com a necessitats, tal com la predicava Hermann Hesse a l'*Elogi de la Bellesa*:

"I si algun dia la Terra arriba a estar coberta del tot amb capses de formigó, els jocs de núvols encara hi seran, i aquí i allà hi haurà persones que, amb ajuda de l'art, deixaran una porta oberta a la divinitat." Així doncs, la darrera pregunta seria: qui són els encarregats de recuperar els bells hàbits que faran que els homes i dones del demà puguin cercar la divinitat?

COSES DE LA VILA

Entrem al Guinness!

Argentona vol entrar en el llibre Guinness dels rècords. I ho vol fer amb una tradició més que arrelada a la vila: la de les catifes de flors. El repte, la missió: construir una catifa d'un quilòmetre i mig de llargada. D'aquesta manera se superaria l'actual rècord d'un quilòmetre i 478 metres, que està en possessió d'una localitat italiana. La presidenta dels Amics de les Tradicions d'Argentona, Lourdes Colominas, afirma que la idea és implicar el màxim possible d'institucions, entitats i particulars, per portar-ho a terme el proper any. Fabricar una catifa de mil cinc-cents metres no s'aconsegueix així com així. El recorregut, però, encara no està definit ni molt menys, tot i que els carrers de la zona d'influència del carrer Gran s'apunten com a possibles protagonistes.

guit l'equip. Entre elles les de Quim Pe-rejoan, que amb el genoll destrossat, gairebé no ha pogut jugar; i de Dani Maldonado, que es va passar molts partits també al dic sec. A banda d'això, Bruno Brosseta, el quarterback titular, va plegar sorprenentment poc després de l'estrena, i Albert Fernández va fitxar pels FC Barcelona Dragons.

Marxes concorregudes

Quasi un miler de persones van participar a la Marxa de Muntanya i la Ruta de les Fonts que es van celebrar el 28 d'abril i el 5 de maig, respectivament. Els paratges argentonins i un sol de justícia van servir per animar els participants a recórrer els 17 km de la Marxa i els més de 12 de la Ruta de les Fonts. L'èxit de participació confirma que aquestes dues activitats són algunes de les més esperades pels vilatans i la gent de fora amb ganes de redescobrir el patrimoni argentoní i de passada fer una mica d'esport.

Els Llops paguen la patenta dels principiants

Els Llops d'Argentona van acabar a mitjan abril la seva primera participació a la Lliga espanyola de futbol americà. El conjunt de la vila va causar una gran impressió en l'estrena a la competició malgrat que només va guanyar un partit al camp dels Sarracenos de Granada (0-36), que al final no va poder constar en el balanç de resultats perquè els andalusos es van retirar a mitja lliga. El portaveu dels Llops, Jordi Barnet, considera prou bona la campanya ja que "hem demostrat que en l'àmbit de jugadors estatals podem competir amb qualsevol rival. Han estat els estrangers dels equips els que han marcat les diferències". Els argentonins van estar a punt de guanyar a València (16-14) i a casa contra els Lions de Saragossa (19-28); van caure dignament en el debut contra els campions, els Óssos de Madrid (0-14), i només van tenir un greu accident: el del partit dels Dracs de Badalona (41-0). En la manca de victòries també hi han tingut molt a veure les moltes lesions que han perse-

Les pistes de Traià

L'Ajuntament d'Argentona i Aigües Ter Llobregat arriben a un acord sobre la pista que permetrà accedir als pous i al manteniment de la canonada de la zona de Sant Jaume de Traià. En aquest sentit, els accessos a les arquetes de registre seran radials i el camí es trencarà pel màxim nombre de punts possible. En un principi, ATLL ja s'havia compromès a realitzar aquestes modificacions, però a l'hora de la veritat, un cop finalitzada l'obra va fer-se enrere. Els accessos radials i el trencament d'un tram de pista situat a la banda del torrent de Vera permetran fer una reforestació més uniforme i disminuir l'impacte mediambiental. Arribar a aquest consens ha estat una negociació complicada, i és que ATLL va advocar motius legals per tal de no tirar endavant l'acord.

COSES DE LA VILA

Robatoris a vehicles

A mitjan abril es van produir diversos robatoris a vehicles aparcats al casc urbà d'Argentona. Els lladres es van endur bàsicament telèfons mòbils, jaquetes, cartes i altres objectes de valor que hi havia a l'interior dels cotxes. Fa uns mesos ja es va detectar una altra seqüència de robatoris a cotxes, però en aquells casos els malfactors buscaven radiocassets. El sotsinspector de la policia local, Pere Anglada, no creu que aquests nous robatoris hagin de ser un motiu de preocupació, ja que s'han produït de manera força esporàdica.

Antena desmantellada

La companyia Amena-Retevisión Móvil ha desmantellat finalment l'antena de telefonia mòbil que tenia a la urbanització de Can Raimí d'Argentona. L'Ajuntament va ordenar la retirada de l'antena fa més d'un any però l'empresa va negar-s'hi i va recórrer contra l'ordre d'enderroc. Finalment, Amena-Retevisión s'ha mostrat col·laboradora i ha acceptat desmuntar l'estació. El desmantellament, recordem-ho, es va produir arran de les queixes d'un veí de Can Raimí que deia que l'antena feia massa soroll. D'altra banda, el conseller de Política Territorial, Felip Puig, a proposta de la Direcció General d'Urbanisme, ha ratificat el que en el seu dia va dictaminar la Generalitat, que Retevisión Móvil i la comunitat de veïns del carrer Badalona han de pagar una sanció de 1.300 euros cadascun. L'abril del 2001, Urbanisme, a proposta de l'Ajuntament, va imposar una sanció monetària per la instal·lació d'una antena de telefonia mòbil, amb la llicència municipal expressament denegada pel consistori. Tot i que el conseller de Política Territorial ha donat la raó al municipi, els implicats poden interposar un recurs contenciós administratiu al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. La regidora d'Urbanisme, Montse Brugal, ha explicat que Argentona està esperant una legislació més clara pel que fa a les antenes de telefonia mòbil.

Igualtat de sexes

Incloure la dona en tots els àmbits de la vida pública, social i cultural és l'objectiu del Pla municipal per a la igualtat d'oportunitats d'homes i dones, que es va aprovar en el ple de maig passat. El document pretén millorar la qualitat de vida de tots els ciutadans gràcies als problemes detectats per les dones. I és que segons la regidora de Benestar Social, Montse Brugal, les dones, en tant que usuàries de la ciutat, tenen un paper molt important en el dia a dia del poble. El Pla municipal per a la igualtat d'oportunitats d'homes i dones preveu una sèrie d'accions que s'aplicaran a un mitjà termini. El Pla és fruit d'una anàlisi endegada fa aproximadament 2 anys. D'aquest estudi se n'ha elaborat un informe que considera l'Ajuntament com a principal impulsor de la igualtat de sexes.

Més espectacles, més públic

Un total de 1.158 espectadors han assistit als espectacles de la Temporada de Teatre, Música i Dansa d'Argentona 2002. Això significa que enguany la Temporada ha aplegat un centenar de persones més que al 2001, a causa de l'ampliació de la programació. Els tres muntatges més vistos han estat *Amb*

pedres a les butxaques, de Fermi Fernández i Àlex Casanoves, *Al Natural*, de Tomeu Penya, i *El loco de la calle*, de Dani Pérez. El que menys èxit ha tingut ha estat *La ciutat és blanca*, l'homenatge a Josep Maria Rovira-Brull. Pel que fa al perfil de l'espectador, es tracta d'homes i dones d'edat mitjana. Respecte als abonaments de la Temporada, se n'han venut 116 dels 120 disponibles.

Nova educadora al Casal

El Casal de Joves d'Argentona té una nova educadora social. Es tracta de Maite Espín, una mataronina acostumada a treballar amb adolescents, que des de principis de maig està al capdavant del centre de joventut en substitució de Noemí Abril. Les primeres setmanes de feina li han servit per posar-se el dia, organitzar l'espai i conèixer, encara per sobre, els joves del Casal. El primer que ha palpat és l'existència de dos grups diferenciats que no es relacionen entre ells. Espín haurà de decidir entre mantenir la separació o buscar punts en comú. La feina de la Maite al capdavant del Casal de Joves serà crear un programa d'activitats. Això sí, escoltant les propostes dels nois i noies del Casal. La nova educadora social té previst fer alguns petits canvis. El més important, la reorganització de l'espai de les dependències de l'antiga Velcro.

Tomeu Penya. El mallorquí va ser un dels més seguits a la Temporada.

Mirant enrere sense rancúnia

Ferran Catà

Petons

Potser hauria de pensar-m'ho abans de dir petons. Sembla una gosadia! Em creia que era una cosa sense importància i he quedat parat per la que tenen! No és exclusiu de cap país. Universalment és a tot arreu. Ara bé, no tots són iguals. Quedes parat si reflexiones una mica i veus la diferència que hi ha entre uns i altres. Els podríem classificar i quedarien sense registrar un gran nombre d'ells. Fem una mica d'història. No sé que n'hi hagi de tan famós, almenys jo ho ignoro, com el que Judas va entregar a Jesús. Però n'hi ha d'altres que són imborrables: el primer que vas fer a la teva nòvia, l'últim que feres a la teva mare... Aquell que fas per compliment, sense donar-hi vida, els que fas per rutina, això no són petons! Són, només, costums. Però que de cap manera responen a l'afecte que simbolitzen. N'hi ha de passionals, de compromís, que no tenen valor per tu, com el que es fa en jurar la bandera. Els que com jo s'han de trobar jurant-ne i besant-ne dues de diferents colors, quina idea tenim dels petons? En canvi aquells que fas amb il·lusió, que són el llenguatge del sentiment, aquells són incomparables.

N'hi ha que són respectuosos, com els que fèiem abans en besar les mans dels nostres avis, dels nostres pares i fins i tot les del sacerdot. Hi ha petons que sempre els has desitjat i mai els has aconseguit. Ens podríem estendre amb moltes consideracions i arribar a fer un llibre però l'espai és poc i el que podríem dir seria molt. Jo faria una divisió d'honor amb aquells que surten espontanis i que jo desitjo de tot cor a tots vosaltres que mai us faltin. Seran una vitamina que us alegrarà tots els moments de la vostra vida.

Rebeu força petons però que siguin tots de primera divisió! Amb tot l'afecte d'en Ferran Catà.

10 anys en Dansa

"Jo estava posada a l'organització de l'Argimtona i vam pensar que si es feia una cosa així amb gimnàstica per què no fer-ho amb dansa. Llavors es va començar a celebrar el Dia Internacional de la Dansa i vam veure que podríem fer una trobada d'escoles de dansa. Per donar-ho a conèixer una mica més, vaig proposar fer unes classes obertes a la plaça Nova. Va començar sent una cosa d'estar per casa i mira com ha crescut." D'aquesta manera explica el naixement de les Jornades la seva principal impulsora, Rosa Maria Casas. "La idea en principi era fer tota una setmana i que cada dia es treballés un taller diferent amb els nens i també fèiem una trobada d'escoles de dansa. Més endavant vam voler fer una cosa més ambiciosa, més professional perquè arribés més a la gent", comenta Anna Palacios, directora de l'estudi de dansa Pas x Pas d'Argimtona i membre actual de l'organització.

El suport de l'Ajuntament. Durant els primers anys la col·laboració de l'Ajuntament es traduïa en una feina de suport logístic com ara provisió de materials, el tema de la publicitat... "La Rosa Maria Casas, però, va anar allunyant-se de l'organització i nosaltres vam anar prenent més protagonisme. Després hem treballat molt amb la gent de l'estudi de dansa Pas x Pas, que van mostrar un interès renovat perquè aquesta activitat pogués créixer i desenvolupar-se per tenir un àmbit propi dins la programació cultural d'Argimtona", diu Oriol Calvo, director del Museu del Càntir i un altre dels impulsors del naixement de les Jornades.

Els primers anys la resposta del públic va ser tan bona que va sorprendre els mateixos organitzadors. "Molta gent va participar a les classes obertes. La gent responia moltíssim i podríem dir que era el primer lloc de Catalunya on es feia una mostra de dansa al carrer", assegura Rosa Maria Casas. L'èxit de les primeres edicions va animar de tal manera els organitzadors que es van arribar a plantejar fer una Fira de Dansa, a l'estil de la Fira de Teatre de Tàrraga. Però com explica Oriol Calvo, "era una feina tan tremenda i

requeria un esforç econòmic i d'infraestructura tan gran que vam desistir".

10 anys a més. Anna Palacios fa una valoració positiva d'aquests deu anys: "Hi ha hagut una corba ascendent fins fa un parell d'anys. Va començar com una cosa de l'Estudi de Dansa i cada vegada va anar a més. Hem aconseguit que dins el món de la dansa les Jornades d'Argimtona siguin molt conegudes. Per aquí han passat la majoria de companyies de dansa reconegudes al nostre país i contínuament rebem vídeos de gent que vol venir. Estic segura que la gent d'Argimtona no sap la importància que tenen aquestes jornades". Però Oriol Calvo creu que tot i l'èxit d'un principi les Jornades han perdut una mica de gas: "Estem en un moment d'indefinició. S'han mantingut aquestes jornades perquè ja existien però no s'han potenciat com caldria. Ens hem de preguntar si ens hi posem seriosament i ho potenciem, perquè hi ha poc públic. El que havia de ser una cosa que esclatés, un gran esdeveniment, que arribés a la gent, ha acabat sent una cosa que interessa a quatre. Crec que s'ha de fer una aposta molt forta per la promoció i difusió i també pel que s'ofereix. Jo voldria que continués i es potenciés perquè és una cosa que me la sento una mica meva. Però jo crec que per fer-ho de qualsevol manera és millor replantejar-s'ho". Tot i això, Anna Palacios es mostra esperançada davant el futur de la dansa al poble tot i que encara desitjaria més participació: "La gent es va apuntant més. En general a l'Estudi de Dansa hi ha molts nens però falten adults. Costa animar els adults perquè ho provin".

CEDIDA PER ESTUDI PASXPAS

Moment de l'actuació a la UB.

El teatre i la vida

“Tercer d’ESO és un curs complicat, amb nanos problemàtics que comencen l’adolescència. La Margarida Colomer, regidora d’Ensenyament, em va proposar fer un taller de teatre integrant nois de diferents edats, diferents procedències i diferents nivells socioculturals. I a través d’aquest taller es toquen moltes coses que no es toquen en cap més camp de l’educació.” Així explica l’actriu i directora de teatre argentonina Cristina Navarro el naixement d’aquest taller de teatre, que des de fa tres anys està acostant els joves al món del teatre i que, sobretot, els aporta una manera diferent de veure la vida.

Treball de base. Tot i que el curs s’acaba amb l’estrena final, Cristina Navarro, que disposa de l’ajuda de Marta Hernández per fer el taller, ens explica que hi ha un treball molt divers a darrere: “El treball de teatre es fa els dos darrers mesos, però la resta de curs hi ha un treball de base molt interessant. Es treballen aspectes que no toquen enlloc més. És el cas del treball de les emocions, o de les pors, les angories, la responsabilitat. A través de les emocions surt la responsabilitat, la generositat, el treball en equip, i és que el tea-

tre no és possible si no es treballa així”. Totes aquestes actituds davant la vida les han pogut experimentar amb l’intercanvi que han fet amb una escola de Sort. “Aquest intercanvi ha estat molt exitós, perquè hi ha el teatre a darrere. Amb altres intercanvis no passa. Al fer l’intercanvi buscàvem veure les dues maneres de viure el mateix treball. És molt interessant perquè s’ajuden els uns als altres, comparteixen, aprenen noves maneres de fer. Els mestres vam quedar al·lucïnats de l’estima que es van agafar en tan poc temps, i és que vam estar més de tres quarts d’hora per separar-los i poder tornar a Argentona”, explica la directora del taller. Del que Cristina Navarro està més contenta és que alguns professors li comenten el canvi d’actitud que han fet els alumnes després de fer el taller. “Són nanos que són hiperactius i que han après a escoltar, a pensar abans de dir, a relaxar-se, a controlar el tempo interior. Al-

guns professors diuen que estan més responsables amb els estudis i que tenen més autoestima”.

L’estrena. El més interessant de l’estrena final és la quantitat de gent que s’implica en l’obra. Tots els companys de tercer que fan plàstica fan els decorats, dirigits per Montse Pons, també ajuden els de tecnologia, els músics que toquen en directe, la gent que s’encarrega del maquillatge... Aquesta increïble pinya que han fet tots els que s’hi han implicat han fet possible l’èxit que ha tingut l’obra, que els ha dut, fins i tot, a actuar a la Universitat de Barcelona, amb fermes possibilitats de tornar ben aviat a actuar a la capital. Però Navarro deixa clar que s’han de posar un límit: “Són joves i acaben de començar. Hem de portar-ho pausadament perquè encara estan estudiant i hem d’intentar que no se’ls pugin els fums. Que sàpiguen que el teatre és viu, que cada cop has d’anar evolucionant”.

D’aquests tallers de teatre n’ha sortit un col·lectiu de joves actors que s’estan implicant en diversos esdeveniments com ara el Carnestoltes, la Cavalcada de Reis i les 12 Hores contra el Racisme i la Xenofòbia, entre d’altres. La propera cita on els podrem veure serà en un espectacle de la Garrinada, durant la Festa Major. Qui s’anima a provar-ho?

3 de maig. Centre Parroquial. Tot és a punt per estrenar *Mater Materia*, un retrat de la situació actual de la dona inspirat en el llibre *Nahid, la meva germana afganesa*, d’Anna Tortajada. Divuit actors i actrius defensen sobre l’escenari unes escenes dures però reals. Acabada l’obra les llàgrimes neguen els ulls d’alguns dels espectadors. Aquest és el resultat del taller de teatre que des de fa tres anys Cristina Navarro dirigeix, amb suport de l’Ajuntament, als alumnes de tercer d’ESO de l’Institut d’Argentona.

Un taller que va força més enllà del teatre.

Argentona a debat

Les Jornades Enrenou van acollir tot tipus d'actes com ara xerrades i un taller de desobediència civil

"Som un grup obert i assembleari de nois i noies d'Argentona que estem descontents amb la realitat que ens envolta i tenim la necessitat d'expressar-la i debatre-la per tal de transformar-la." D'aquesta manera es presenten els membres del col·lectiu argentoní Espurnall, que es consideren hereus de les mobilitzacions de l'enterrament de Sant Domingo el 1996 per reclamar una Festa Major digna o la manifestació a favor del Casal de Joves, però bàsicament sorgeixen de la mobilització de l'estiu passat en què joves d'Argentona sortien al carrer per mostrar el seu rebuig a la política de joventut i a les identifications i multes que van patir els joves de la vila.

Des de llavors han estat treballant de valent per mostrar unes jornades tan completes com ho ha estat l'Enrenou per tractar temes com ara "el desmesurat creixement urbanístic i el seu impacte sobre el medi natural, la dificultat de trobar habitatge i els preus abusius, situació que els joves patim amb especial virulència, els impediments que posa l'Ajuntament en posar-se al servei de la gent i no als propis, burocratitzant la seva gestió", com expliquen els membres de l'Espurnall.

L'economia a debat. El primer cap de setmana es va dedicar a l'economia crítica, demostrant que l'economia no està reservada als grans i que és un problema que actualment toca molts joves. Es va parlar

de la formació de la UE i la seva vinculació als interessos capitalistes i les diferents alternatives econòmiques que s'estan duent a terme, així com de la renda bàsica incondicional. Una de les activitats que l'organització valora més positivament del primer cap de setmana va ser el mercat de l'intercanvi. El segon cap de setmana es va posar Argentona a debat discutint sobre identitat amb Manuel Delgado i amb unes xerrades sobre la relació entre Ajuntament i entitats d'on varen sortir propostes per reanimar l'associació de veïns o la creació d'una coordinadora d'entitats. El pensament crític va ser el protagonista de la tercera setmana amb una elevada participació del taller de desobediència civil i un intens debat sobre els mitjans de comunicació com a generadors de pensament crític. L'art va clausurar les jornades amb una Mostra d'Art amb obres de gent de totes les edats i un concert de comiat a càrrec dels barcelonins Terroristas del Son.

"Les Jornades han servit per fer un canvi a les consciències, la gent s'ha trobat i en sentir opinions dels altres i debatre-les canvia la consciència que tenia sobre un tema. No són canvis reals per a Argentona però sí profitosos per a la gent", explica un dels organitzadors de les jornades, Quim Brugués, que agraeix la col·laboració de ponents, moderadors, conserges, cuineres, fotògrafs i càmeres, amics i familiars i a la gent

d'aMarat per ajudar a tirar endavant aquestes jornades.

L'esperit de poble. L'organització fa una valoració positiva de les Jornades Enrenou: "Les Jornades han fet reviure l'esperit de poble, el contacte entre vilatans tot debatent i participant en les xerrades. Trobem molt significatiu el fet que a Enrenou hagi participat gent molt diversa de diferents edats buscant els nostres punts d'acord i discutint les nostres discrepàncies". El problema, però, són les traves que els membres de l'Espurnall han denunciat que han rebut per part de l'Ajuntament, cosa que els ha dificultat portar a terme les Jornades. A més, els responsables d'aquestes jornades es queixen de la poca participació que hi ha tingut l'Equip de Govern, "fruit d'una actitud partidista, ja que aquest govern pren les decisions sense escoltar ni debatre les propostes dels joves a partir de possibles consensos, prefereix prescindir-ne, aprofitant-se que té la majoria política per fer-ho".

Un cop acabades aquestes jornades, l'Espurnall té diversos projectes a realitzar amb l'objectiu de "dedicar els nostres esforços a combatre aquesta realitat amb una voluntat constructiva per tal de transformar-la fent sentir les nostres disconformitats des d'una posició crítica amb les institucions, els partits polítics i les seves polítiques".

A mitjan març es coneixia públicament per primera vegada l'existència del col·lectiu argentoní Espurnall. Un grup de joves preocupats pel camí polític i social que està prenent el poble que s'unia per lluitar dialècticament contra el que consideren injustícies. El primer pas de l'Espurnall han estat les jornades de debat Enrenou, que s'han celebrat durant tot el mes d'abril. Xerrades, taules rodones, presentacions de revistes, tallers, sopars, concerts, un mercat de l'intercanvi i una mostra d'arts van ser alguns dels actes organitzats per preguntar-nos tots els pros i contres del poble i d'aspectes generals de la vida.

Escrivint entre receptes

“Quan a l’escola ens feien fer redaccions, els meus companys ho trobaven difícil i, en canvi, a mi em sortia molt fàcilment.” D’aquesta manera Josep Lladó va descobrir que la seva vida aniria lligada a les lletres. Però la passió pel món de la literatura es va incrementar després d’anar al Centre Parroquial a veure obres de teatre i vetllades literàries, en què recitaven rapsodes argentonins com ara Bartomeu Forns o Esteve Font. “Jo era jovent i, assegut a la platea, aquelles poesies m’entraven ben endins i, fins i tot, a vegades m’havien fet caure alguna llàgrima. Allò em va fer venir ganes de provar-ho jo”, explica l’argentoní.

Un cop de mà imprescindible. Als disset anys Josep Lladó va entrar a treballar a la farmàcia d’Argentona. Allà es va trobar amb en Pere Pascual, l’amo, que havia estat crític literari i crític d’art, i en Josep li va deixar llegir el que escrivia. “Jo al principi escrivia tal com em sortia i ell em va fer veure que hi ha una cosa molt important que és conèixer les regles de l’art poètic. Em va fer de mentor”, diu Lladó.

Una altra persona que va ajudar l’argentoní a fer-se un lloc en el món de les lletres va ser el professor Guillem Díaz Plaja. Murri com ell sol, Josep Lladó s’ho

va fer venir bé perquè Díaz Plaja, abans d’un examen de llengua i literatura, es mirés uns poemes que havia escrit. La jugada li va sortir rodona perquè va treure un 10 a l’examen i el professor li va escriure el pròleg del primer llibre de poesia, *Dels meus silencis*.

Amb els consells de Pere Pascual ben apresos, Josep Lladó aprofitava la tranquil·litat que es respirava a la farmàcia durant els torns de nit per anar escrivint poesies mentre els seus companys dormien. “Jo m’estimava més quedar-me despert i escriure. Fins i tot ara escric de nit. M’hi trobo molt bé amb tanta tranquil·litat, sense sorolls...”, comenta el poeta.

Però la poesia no va ser l’únic camp en què es va moure Lladó, ja que també va tocar el periodisme escrivint articles a les revistes *Ecos* i *Argentona*. I des que s’ha jubilat, en Josep s’ha interessat molt per la història i aprofita les estones que té lliures per recopilar coses referents a la vila perquè quedin guardades per sempre més. D’aquesta voluntat d’historiar en va sortir el llibre *Festes i festetes d’Argentona*.

Versos d’amor. Tot i que no era la intenció principal, alguns dels versos que en la joventut havia escrit anaven dirigits a enlluernar alguna moxa. “Aquests instru-

ments sempre van bé per enamorar les noies”, reconeix el poeta.

Però per sobre de les noies, la poesia representa per Lladó una forma d’alliberament: “Per mi és una manera d’alliberar una cosa que tinc a dintre, et deixes anar. Treus una cosa que et feia mal a dintre i la deixes anar”. Però Lladó reconeix que no només escriu amb aquesta intenció sinó que a l’hora de concursar en premis literaris la seva poètica va més dirigida a agradar el jurat: “Els premis són molt llaminers i quan t’hi presentes no busques abocar tot el que tens a dins sinó que ho fas pensant a guanyar el premi. I això és un inconvenient.”

Després de guanyar tants premis i de publicar tres llibres, a Josep Lladó encara li queda molt per escriure. De projectes no n’hi falten i, l’any vinent, Lladó espera publicar un llibre amb tots els poemes que han estat premiats sota el títol de *Vanitat de vanitats*. Però el projecte més ambiciós que l’argentoní du entre mans és la confecció de l’enciclopèdia argentonina. Des de fa anys Lladó treballa recollint tota la informació que fa referència a Argentona tot i que no sap si l’acabarà: “Si l’acabo bé, si no ja ho hauré passat bé i hauré descobert coses que quedaran escrites per sempre més”.

Pocs dies abans de Sant Jordi l’argentoní Josep Lladó rebia el premi de la Flor Natural de la vintena edició dels Jocs Florals de Lliçà de Vall amb l’obra “Paraules”. Amb uns versos nostàlgics farcits d’amor, Lladó amplia a més d’una trentena els guardons que ha rebut durant els més de cinquanta anys que fa que escriu. Farmacèutic retirat, ens explica els secrets de la seva extensa poètica, les seves fonts d’inspiració i l’immens plaer que sent després d’escopir amb unes paraules ben trenades allò que portava dins.

Lluís S. Morgan

La bóta del racó

De la masia Bramona, situada a l'antiga "batllia del sac" i a l'esquerra de la riera de Riudemeia, n'hem acabat dient "Barmona", situada a l'esquerra de la riera de Pins i en el veïnat de Pins. I és que al llarg del temps els noms canvien un xic, però no així les pedres i l'esperit que són el testimoni de tot un historial.

La casa té forma de "basilical", o sigui, de tres cossos amb golfes al central i té una bonica façana amb portal rodó dovellat. Unes creus gravades a la pedra ens parlen de la seva vinculació als frares de Sant Marçal. És una de les poques masies que té la façana orientada a llevant i amb finestrals gòtics.

Els Bramona, així m'ho explica l'infatigable investigador Josep Lladó, han donat a Argentona molts i importants personatges. El 1514 Joan Bramona és un dels signants del contracte d'edificació del nou temple parroquial; el 1586 Bartomeu Bramona és rector i protector de la confraria de Minerva; el 1660 Francesc Bramona és comissionat per negociar davant del virrei de Catalunya el nomenament de jurats; el 1661 era rector Narcís Bramona, que també negociava amb el batlle general de Catalunya per treure utilitat de les corrents d'aigües pluvials. I així anem trobant Bramona a través dels segles.

Si la casa sembla de finals del segle XV amb retocs posteriors, trobem portes interiors que denoten que els inicis de la masia cal situar-los en el segle XII. Això ho demostren també algunes arcades, principalment les arcades del seu celler, un impressionant celler que jo recordo haver visitat en la meua adolescència, i on em van donar a tastar el suc que contenia aquella bóta del racó. En aquell moment em va semblar sentir uns cants de serafins, i és que amb aquell vi els àngels hi cantaven! Al mig del celler hi havia una gruta, amb llegenda negra inclosa, on del sostre semblava que en pengessin multitud de grises campanetes que

no eren més que dotzenes de ratpenats, que posats cap per avall passaven el seu somni diürn.

He tornat a visitar el celler. La bóta del racó resta buida i resseca i és que les vinyes han desaparegut. A la gruta no hi ha ratpenats: igual que emigrants con-

temporanis, han hagut de buscar la subsistència en altres llocs.

Però en sortir a fora, a l'aire lliure, encara he vist camps conreats amb plantes i verdures del temps. Can Bramona ha canviat un xic però encara és Can Bramona, o Can "Barmona", com ho volgueu dir. Sense vinyes però amb història.

Can Bramona, una masia amb passat vinícola.

Tot i que tot apunta que ja ha pujat, el CB Argentona no en tindrà confirmació oficial fins a l'1 de juliol

esports

El filial del CBA ha pujat a Tercera A.

Pendents dels despatxos

Si tot va com ha d'anar el Club Bàsquet Argentona tornarà a fer història. El segon lloc assolit a la Lliga de Primera catalana en principi atorga molts números perquè els groc-i-negres facin el salt a la Copa Catalunya, una categoria rècord i inèdita per a l'entitat. Un triple de Terricabres (que donava la victòria absoluta al Pineda a Malgrat) a l'últim segon de la competició els va separar del títol de Lliga i de l'ascens directe i indiscutible. Els argentonins acabaven amb 24 triomfs i 6 desfetes, els mateixos números que els pine-dencs però amb l'average particular en contra. I és que la bèstia negra dels de Jiménez els havia superat tant a casa (75-76) com a fora (82-78). En una temporada marcada per la gran regularitat de

l'equip, la bona feina de les incorporacions (Fusté, Llongueras i Treviño), la lesió de Luque (menisc) i el lideratge de Companys i Chacón (que jugarà al Pineda la temporada vinent), el Ferros Iluro només va decaure en les fases dels millors segons, les que donaven accés a la final a quatre del campionat de Catalunya (i també a l'ascens) a disputar a Valldemia, a Mataró. L'Argentona va perdre a Barcelona contra el Winterthur Les Corts (74-64) i el Ciutat Vella (84-80). Les opcions de pujar del CBA són altes igualment, ja que de Copa Catalunya a EBA puguen tres equips (Granollers, Ademar, Alella), un de LEB 2 a LEB 1 (CB Tarra-gona) i un de LEB 1 a ACB (Manresa); i a més en baixen quatre de directes a Pri-

mera catalana i quatre més per promoció. La confirmació oficial, però, no es rebrà fins a l'assemblea de la Federació Catalana de Bàsquet del 29 de juny. En els passadissos de la mateixa institució es dóna per fet l'ascens del CBA, però fins que no es compleixin tots els tràmits no es pot dir res segur.

El filial, sí. El que segur que sí que ha aconseguit l'ascens és el segon equip sènior del CBA, que ha pujat de Tercera territorial a Tercera A. El conjunt entrenat per Julio Garrido finalitzava la Lliga regular amb 26 victòries i 2 derrotes. L'equip, liderat per un gran Roger Arrufat, ha demostrat que la categoria li anava molt petita.

Descens del Cros

Una temporada massa irregular porta els del veïnat sud de retorn a Tercera regional

Tant va anar el càntir a la font, que al final es va trencar. El nou passeig per la corda fluixa del Sant Miquel del Cros a la Segona regional va acabar en "tragèdia": el seu descens a Tercera. La temporada 2000/01 es va salvar a l'última jornada en un desenllaç de lliga extraordinari, però aquest cop el miracle no es va produir. A tan sols 1 punt es van quedar

els argentonins de la permanència. Els del veïnat sud, que van acabar avantpenúltims (37 punts), van pagar certa càrrega de mala sort en partits clau contra rivals directes i sobretot una excessiva irregularitat. El seu inici, amb dues victòries consecutives (la segona contra l'Argentona per 5 a 1), va ser clarament un miratge i ni el canvi d'entrenador ni l'arribada

del nou tècnic, Ramon Flores, va servir per canviar el destí de l'equip. El descens del Cros deixa el Futbol Club Argentona com a únic conjunt de casa nostra a la Segona regional. Els de Joan Carles Garcia (dotzens amb 41 punts), en una campanya també per oblidar, van salvar amb la boca petita la categoria a poques jornades per al final.

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

**Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona.
Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.**

CANYAMARS POBLE: Espectacular torre a 4 vents amb acabats d'alt standing, 250 m2 habitables, gran cuina office, saló menjador amb porxo, celler, despatx, 4 habitacions, 3 banys, un amb cabina de dutxa, calefacció, tancaments de PVC, escales de marbre, amb piscina. Una meravella. **Oportunitat única. 251.824,07 € (41.900.000.- Ptes.)**

MATARÓ: Zona Piliógon Hortes Camí Ral. Nova promoció de 5 naus industrials en venda, de planta baixa. Quatre d'elles amb una superfície de 289,64 m2, una última amb 440,38 m2. Totes amb una alçada de 10 m2, a més incloses en el preu dues places de pàrking. Bon accés a camins. (Bones condicions de pagament). **PREU A CONSULTAR**

ARGENTONA: Casc urbà. Esplèndida torre nova a estrenar a 4 vents, fa cantonada. 4 hab. gran saló menjador 40 m2, llar de foc, parcel·la 800 m2. **OCASIÓ 348.587 € (58.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA: Preciós pis tot reformat de 3 habitacions. A partir de **105.778 € (17.600.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-CENTRE: Terrenys a la millor zona del poble, amb 350 m2 o 400 m2 totalment plans, per construir torres a 4 vents. (Consultar preu).

ARGENTONA: Torre a Can Raimí de 3 habitacions, terreny pla. **137.631,77 € (22.900.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-GINESTERES: Torre de 250 m2 amb un terreny de 1000 m2, consta de local, garatge 80 m2, 4 habitacions, saló menjador, 2 banys, cuina office, estudi amb terrassa solàrium, jardí amb piscina. Entrada per dos carrers. **258.435,20 € (43.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-CENTRE: Casa per reformar en carrer molt cèntric (casc antic). Dues plantes, la planta baixa actualment sense distribuïdor, tipus local. Façana de 4 m d'amplada. **179.702,62 € (29.900.000.- Ptes.)**

ARGENTONA: Zona Ambulatori. Pis de 70 m2, 3 habitacions, cuina, saló menjador, bany, totalment reformat, alumini a totes les finestres. Oportunitat per preu. **89.550,80 € (14.900.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-GINESTERES: El millor terreny de 900 m2. Orientat al sol. **A partir de 58.298 € (9.700.000.- Ptes.)**

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

Dijous i divendres: dia del mercat,
FRUITA I VERDURA -selecció especial-
a 1 € i a 0,6 €

Disposem de
PASTA FRESCA

OFERTA

1 Caixa de Coca-cola
en llauna (4 €)
per la compra de
1 Detergent Colon

2,55
424 ptes.

CASCALES
Oli verge extra
75 cl.

HOSBARSOL
Oli girasol
1 lt.

1,02
170

TELECOMUNICACIONS
ELECTRÒNICA

SONIELEC

Santi i Xavier

LICENCIATS 20960264 i F-0406869

INSTAL·LACIÓ - REPARACIÓ - MANTENIMENT

ANTENES TERRESTRES I SATÈL·LIT
SONORITZACIÓ DE LOCALS
CIRCUIT TANCAT TV
TELEVISORS - VÍDEOS
EQUIPS DE MÚSICA
AUDIO - HIFI - CD's

C/. MAJOR, 12 - 08303 MATARÓ - Tel./Fax 93 757 14 04
e-mail: sonielec@airtel.net - Web: www.lapaginade.com/sonielec

**Realització d'instal·lacions amb
el nou reglament d'infraestructures
de telecomunicacions I.C.T.**

CONSULTORI VETERINARI ARGENTONA

- 👍 Desparasitacions
- 👍 Vacunacions
- 👍 Microxip
- 👍 Medicina general
- 👍 Visites a Domicili

Tel: 93 797 23 89

C/ Doctor Samsó, 26 (costat supermercat DIA)
08310 Argentona

Urgències: 93 799 55 99

RESTAURANT ELS CAÇADORS

Ctra. Vilassar de Mar, 16
08310 ARGENTONA

Tel. 93 756 13 21 - Fax 93 756 16 31

E-mail: rest_cazadores@terra.es

ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

Spm systems

INSTAL·LADORS

*Tot per
l'aigua*

PISCINES

AIGUA

ELECTRICITAT

CALEFACCIÓ

CLIMATITZACIÓ

ENERGIES ALTERNATIVES

PERFORACIONS

PROJECTES-LEGALITZACIONS

PRODUCTES QUÍMICS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

GARCÍA RUIZ - E. BONE

- PUNT DE SERVEI - FECSA enher
- Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió
- **OBRES I CANALITZACIONS**
- **INSTAL·LACIONS MT I BT**
- **INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA**
- **MANTENIMENT EMPRESES**
- **AIRE CONDICIONAT**
- **CALEFACCIÓ**
- **TELEFONIA MÒBIL AMENA**
- **TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓN**

iii DÚO, DÚA,
DÚATE!!!

amena
TU LIBERTAD.

PTAS.
MINUTO

CON QUIEN QUIERAS PARA TODA LA VIDA.

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ